

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) č. 604/2013

z 26. júna 2013,

ktorým sa stanovujú kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobou bez štátnej príslušnosti v jednom z členských štátov (prepracované znenie)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 78 ods. 2 písm. e),

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,

so zreteľom na stanovisko Výboru regiónov ⁽²⁾,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽³⁾,

keďže:

(1) Nariadenie Rady (ES) č. 343/2003 z 18. februára 2003 ustanovujúce kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o azyl podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny v jednom z členských štátov ⁽⁴⁾ by sa malo podstatným spôsobom zmeniť a doplniť. Z dôvodu prehľadnosti by sa malo uvedené nariadenie prepracovať.

(2) Spoločná azylová politika vrátane spoločného európskeho azylového systému predstavuje základnú časť cieľa Európskej únie, ktorým je postupné vytváranie priestoru slobody, bezpečnosti a spravodlivosti otvoreného pre tých, ktorých okolnosti oprávnené donútili hľadať ochranu v Únii.

(3) Európska rada na svojom mimoriadnom zasadnutí v Tampere v dňoch 15. a 16. októbra 1999 súhlasila, že bude pracovať na vytvorení spoločného európskeho azylového systému založeného na úplnom a rozsiahlom uplatňovaní Ženevského dohovoru o právnom postavení utečencov z 28. júla 1951, ktorý bol doplnený Newyorským protokolom z 31. januára 1967 (ďalej len „Ženevský dohovor“), čím sa zabezpečí, že nikto nebude vrátený, aby bol prenasledovaný, t. j. dodrží sa zásada zákazu vyhodenia alebo vrátenia. Z tohto hľadiska a bez toho, aby boli dotknuté kritériá zodpovednosti stanovené v tomto nariadení, sa členské štáty, z ktorých každý rešpektuje zásadu zákazu vyhodenia alebo vrátenia, považujú za bezpečné krajiny pre štátnych príslušníkov tretích krajín.

(4) V záveroch z Tampere sa takisto konštatuje, že spoločný európsky azylový systém by mal zahŕňať z krátkodobého hľadiska jasnú a uplatniteľnú metódu na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o azyl.

(5) Takáto metóda by mala byť založená na objektívnych a spravodlivých kritériách ako pre členské štáty, tak aj pre dotknuté osoby. Mala by umožniť najmä rýchle určenie zodpovedného členského štátu, aby bol zaručený efektívny prístup k postupom na udelenie medzinárodnej ochrany a aby nebolo ohrozené rýchle vybavovanie žiadostí o medzinárodnú ochranu.

(6) Prvá etapa vytvárania spoločného európskeho azylového systému, ktorý by v dlhšom časovom rámci mohol viesť k spoločnému postupu a jednotnému, v celej Únii platnému, postaveniu pre osoby, ktorým bola udelená medzinárodná ochrana, bola teraz ukončená. Európska rada 4. novembra 2004 prijala Haagsky program, v ktorom sa stanovujú ciele, ktoré sa majú realizovať v oblasti slobody, bezpečnosti a spravodlivosti v období rokov 2005 až 2010. V tejto súvislosti bola Európska komisia v Haagskom programe vyzvaná, aby ukončila hodnotenie právnych nástrojov prvej etapy a aby predložila Európskemu parlamentu a Rade nástroje a opatrenia druhej etapy s cieľom prijať ich pred rokom 2010.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 317, 23.12.2009, s. 115.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 79, 27.3.2010, s. 58.

⁽³⁾ Pozícia Európskeho parlamentu zo 7. mája 2009 (Ú. v. EÚ C 212 E, 5.8.2010, s. 370) a pozícia Rady v prvom čítaní zo 6. júna 2013 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku). Pozícia Európskeho parlamentu z 10. júna 2013 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku).

⁽⁴⁾ Ú. v. EÚ L 50, 25.2.2003, s. 1.

(7) V Štokholmskom programe potvrdila Európska rada svoj záväzok dosiahnuť cieľ, ktorým je v súlade s článkom 78 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ďalej len „ZFEÚ“) vytvorenie spoločného priestoru ochrany a solidarity pre

všetky osoby, ktorým sa udelila medzinárodná ochrana, najneskôr do roku 2012. Okrem toho zdôraznila, že dublinský systém zostáva základným kameňom budovania spoločného európskeho azylového systému, keďže sa na jeho základe jasne rozdeľuje zodpovednosť medzi členskými štátmi za posúdenie žiadostí o medzinárodnú ochranu.

- (8) Zdroje Európskeho podporného úradu pre azyl (EASO) zriadeného nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 439/2010 ⁽¹⁾ by sa mali sprístupniť na poskytovanie primeranej podpory príslušným útvarom členských štátov zodpovedných za vykonávanie tohto nariadenia. Konkrétne by mal EASO poskytnúť solidárne opatrenia, ako napríklad rezervnú skupinu v oblasti azylu a podporné azylové tímy, na pomoc tým členským štátom, ktoré sú vystavené mimoriadnemu tlaku a v ktorých sa na žiadateľov o medzinárodnú ochranu (ďalej len „žiadatelia“) neuplatňujú primerané normy, najmä pokiaľ ide o prijímanie a ochranu.
- (9) Vzhľadom na výsledky uskutočneného hodnotenia implementácie nástrojov prvej etapy je v tejto fáze vhodné potvrdiť zásady, z ktorých vychádza nariadenie (ES) č. 343/2003, a zároveň vzhľadom na nadobudnuté skúsenosti uskutočniť nevyhnutné vylepšenia, aby sa zvýšila účinnosť dublinského systému a posilnila ochrana poskytovaná žiadateľom v rámci tohto systému. Vzhľadom na to, že pre spoločný európsky azylový systém je potrebné, aby riadne fungoval dublinský systém, jeho zásady a fungovanie by sa mali preskúmať pri budovaní ostatných zložiek spoločného európskeho azylového systému a nástrojov solidarity Únie. Mala by sa naplánovať komplexná kontrola účelnosti prostredníctvom preskúmania na základe dôkazov so zameraním na právne, hospodárske a sociálne dôsledky dublinského systému vrátane jeho dôsledkov na základné práva.
- (10) V záujme zabezpečenia rovnakého zaobchádzania so všetkými žiadateľmi o medzinárodnú ochranu a osobami požívajúcimi medzinárodnú ochranu a zaručenia súladu so súčasným *acquis* Únie v oblasti azylu, konkrétne so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2011/95/EÚ z 13. decembra 2011 o normách pre oprávnenie štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osôb bez štátneho občianstva mať postavenie medzinárodnej ochrany, o jednotnom postavení utečencov alebo osôb oprávnených na doplnkovú ochranu a o obsahu poskytovanej ochrany ⁽²⁾, rozsah pôsobnosti tohto nariadenia zahŕňa aj žiadateľov o doplnkovú ochranu a osoby oprávnené na doplnkovú ochranu.
- (11) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/33/EÚ z 26. júna 2013, ktorou sa stanovujú normy pre prijí-

manie žiadateľov o medzinárodnú ochranu ⁽³⁾, by sa mala uplatňovať na postup určovania zodpovedného členského štátu, ktorý sa upravuje v tomto nariadení, s výhradou obmedzení uplatňovania uvedenej smernice.

- (12) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/32/EÚ z 26. júna 2013 o spoločných konaniach o poskytovaní a odnímaní medzinárodnej ochrany ⁽⁴⁾ by sa mala uplatňovať popri ustanoveniach týkajúcich sa procesných záruk upravených v tomto nariadení a bez toho, aby ňou boli dotknuté, a to s výhradou obmedzení uplatňovania uvedenej smernice.
- (13) V súlade s Dohovorom Organizácie Spojených národov o právach dieťaťa z roku 1989 a Chartou základných práv Európskej únie by členské štáty pri uplatňovaní tohto nariadenia mali predovšetkým zvažovať najlepšie záujmy dieťaťa. Pri posudzovaní najlepších záujmov dieťaťa by mali členské štáty náležite zohľadniť najmä blaho a sociálny rozvoj, bezpečnosť a ochranu a názory maloletej osoby s ohľadom na jej vek a vyspelosť vrátane jej osobnej situácie. Okrem toho by sa z dôvodu mimoriadnej zraniteľnosti maloletých osôb bez sprievodu mali pre ne stanoviť osobitné procesné záruky.
- (14) V súlade s Európskym dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd a Chartou základných práv Európskej únie by členské štáty pri uplatňovaní tohto nariadenia mali predovšetkým zvažovať rešpektovanie rodinného života.
- (15) Súčasné vybavenie žiadostí o medzinárodnú ochranu členov jednej rodiny jedným členským štátom umožní zabezpečiť, aby boli tieto žiadosti dôkladne posúdené, aby rozhodnutia prijaté vo vzťahu k nim boli zhodné a aby členovia jednej rodiny neboli odlúčení.
- (16) V záujme zabezpečenia úplného dodržiavania zásady jednoty rodiny a najlepších záujmov dieťaťa by sa mala existencia závislého vzťahu medzi žiadateľom a jeho dieťaťom, súrodencom alebo rodičom z dôvodov tehotenstva alebo materstva žiadateľky, zdravotného stavu alebo vysokého veku stať záväzným kritériom zodpovednosti. Keď je žiadateľom maloletá osoba bez sprievodu, malo by sa záväzným kritériom zodpovednosti stať aj to, že rodinný príslušník alebo príbuzný, ktorý sa o ňu môže postarať, sa nachádza na území iného členského štátu.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 132, 29.5.2010, s. 11.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 337, 20.12.2011, s. 9.

⁽³⁾ Pozri stranu 96 tohto úradného vestníka.

⁽⁴⁾ Pozri stranu 60 tohto úradného vestníka.

- (17) Každý členský štát by mal mať možnosť odchýliť sa od kritérií zodpovednosti, a to najmä z humanitárnych dôvodov a dôvodov súcitu, aby sa umožnilo zlúčenie rodinných príslušníkov, príbuzných alebo iných osôb blízkych rodine, a posúdiť žiadosť o medzinárodnú ochranu podanú v tomto alebo v inom členskom štáte, aj keď za takéto posúdenie nie je zodpovedný podľa záväzných kritérií stanovených v tomto nariadení.
- (18) V záujme uľahčenia určenia členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu by sa mal zorganizovať osobný pohovor so žiadateľom. Žiadateľ by preto mal byť čo najskôr po podaní žiadosti o medzinárodnú ochranu informovaný o uplatňovaní tohto nariadenia a o tom, že v rámci pohovoru má možnosť poskytnúť informácie o prítomnosti rodinných príslušníkov, príbuzných alebo iných osôb blízkych rodine v členských štátoch s cieľom uľahčiť proces určenia zodpovedného členského štátu.
- (19) S cieľom zaručiť účinnú ochranu práv dotknutých osôb by sa mali v súvislosti s rozhodnutiami o odovzdaní do zodpovedného členského štátu stanoviť právne záruky a právo na účinný prostriedok nápravy predovšetkým v súlade s článkom 47 Charty základných práv Európskej únie. S cieľom zabezpečiť dodržanie medzinárodného práva by mal účinný prostriedok nápravy voči takýmto rozhodnutiam zahŕňať preskúmanie uplatňovania tohto nariadenia, ako aj právnej a faktickej situácie v členskom štáte, do ktorého sa žiadateľ odovzdáva.
- (20) Zaistenie žiadateľov by sa malo uplatňovať v súlade s hlavnou zásadou, podľa ktorej osobu nie je možné zaistiť len z toho dôvodu, že žiada o medzinárodnú ochranu. Zaistenie by malo byť na čo najkratšiu dobu a mala by sa naň vzťahovať zásada nevyhnutnosti a proporcionality. Zaistenie žiadateľov musí byť predovšetkým v súlade s článkom 31 Ženevského dohovoru. Konania stanovené na základe tohto nariadenia, ktoré sa týkajú zaistenej osoby, by sa mali viesť ako prioritné a v rámci čo najkratších lehôt. Pokiaľ ide o všeobecné záruky vzťahujúce sa na zaistenie, ako aj podmienky zaistenia, mali by členské štáty podľa potreby uplatňovať ustanovenia smernice 2013/33/EÚ aj na osoby zaistené na základe tohto nariadenia.
- (21) Nedostatky alebo zlyhania azylových systémov, ktoré sú často zhoršené osobitnými tlakmi na ne alebo ku ktorým tieto tlaky prispievajú, môžu narušiť riadne fungovanie systému zavedeného na základe tohto nariadenia, čo by mohlo spôsobiť riziko porušenia práv žiadateľov vyplývajúce z *acquis* Únie v oblasti azylu, Charty základných práv Európskej únie, iných medzinárodných ľudských práv a práv utečencov.
- (22) Na predchádzanie zhoršeniam alebo zlyhaniu azylových systémov by sa mal zaviesť postup včasného varovania, pripravenosti a krízového riadenia pre oblasť azylu, pričom EASO by mal zohrávať kľúčovú úlohu a využívať svoje právomoci podľa nariadenia (EÚ) č. 439/2010, aby sa zabezpečila spoľahlivá spolupráca na základe tohto nariadenia a aby sa medzi členskými štátmi vytvorila vzájomná dôvera v oblasti azylovej politiky. Takýmto postupom by sa malo zaistiť, že Únia bude čo najskôr upozornená na situácie, keď vzniknú obavy, že je ohrozené riadne fungovanie systému zavedeného týmto nariadením v dôsledku osobitného tlaku a/alebo nedostatkov azylových systémov jedného alebo viacerých členských štátov. Takýto postup by Únii umožnil podporovať preventívne opatrenia v skorom štádiu a venovať takýmto situáciám primeranú politickú pozornosť. Solidaritu, ktorá je v spoločnom európskom azylovom systéme kľúčovým prvkom, má sprevádzať vzájomná dôvera. Posilnením tejto dôvery by postup včasného varovania, pripravenosti a krízového riadenia pre oblasť azylu mohol zlepšiť nasmerovanie konkrétnych opatrení skutočnej a praktickej solidarity do členských štátov s cieľom pomôcť vo všeobecnej rovine dotknutým členským štátom a konkrétne žiadateľom. V súlade s článkom 80 ZFEÚ by akty Únie mali vždy, keď je to potrebné, obsahovať vhodné opatrenia na uplatnenie zásady solidarity a tento postup by mali sprevádzať takéto opatrenia. Závery o spoločnom rámci pre skutočnú a praktickú solidaritu s členskými štátmi, ktoré čelia osobitnému tlaku na ich azylové systémy spôsobenému aj zmiešanými migračnými tokmi, prijaté Radou 8. marca 2012 stanovujú súbor nástrojov, ktorý sa skladá z existujúcich aj z možných nových opatrení, a ktorý by sa mal zohľadniť v kontexte systému včasného varovania, pripravenosti a krízového riadenia.
- (23) Členské štáty by mali spolupracovať s EASO pri zhromažďovaní informácií o ich spôsobilosti riadiť konkrétne tlaky na ich azylové systémy a systémy prijímania, konkrétne v súvislosti s uplatňovaním tohto nariadenia. EASO by mal o zhromaždených informáciách pravidelne podávať správu v súlade s nariadením (EÚ) č. 439/2010.
- (24) V súlade s nariadením Komisie (ES) č. 1560/2003 ⁽¹⁾ sa odovzdania do členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu môžu uskutočňovať na dobrovoľnom základe, odchodom pod dozorom alebo eskortovaním. Členské štáty by mali poskytovaním vhodných informácií žiadateľom podporovať dobrovoľné odovzdania a mali by zabezpečiť, aby sa odovzdania pod dozorom a odovzdania eskortovaním uskutočňovali ľudským spôsobom, pri úplnom dodržaní základných práv a rešpektovaní ľudskej dôstojnosti, ako aj v najlepšíom záujme dieťaťa a s maximálnym

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 222, 5.9.2003, s. 3.

ohľadom na vývoj príslušnej judikatúry týkajúcej sa najmä odovzdania z humanitárnych dôvodov.

práva a Europolu o porovnanie s údajmi v systéme Eurodac na účely presadzovania práva ⁽²⁾.

- (25) Pokračujúce vytváranie oblasti bez vnútorných hraníc, v rámci ktorého je zaručený voľný pohyb osôb v súlade so ZFEÚ a stanovenie politik Únie, ktoré sa týkajú podmienok vstupu a pobytu štátnych príslušníkov tretích krajín, vrátane spoločného úsilia zameraného na riadenie vonkajších hraníc, umožňuje dosiahnutie rovnováhy medzi kritériami zodpovednosti a duchom solidarity.
- (26) Na spracovanie osobných údajov, ktoré uskutočňujú členské štáty podľa tohto nariadenia, sa vzťahuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov ⁽¹⁾.
- (27) Výmenou osobných údajov žiadateľa vrátane citlivých údajov o jeho zdravotnom stave pred uskutočnením odovzdania sa zabezpečí, že príslušné azylové orgány budú schopné poskytnúť žiadateľovi primeranú pomoc a zabezpečiť kontinuitu, pokiaľ ide o ochranu a práva, ktoré mu boli poskytnuté. Mali by sa prijať osobitné ustanovenia, aby sa zabezpečila ochrana údajov o žiadateľoch, ktorí sa nachádzajú v tejto situácii, v súlade so smernicou 95/46/ES.
- (28) Uplatňovanie tohto nariadenia je možné uľahčiť a jeho účinnosť zvýšiť prostredníctvom dvojstranných dojednaní medzi členskými štátmi na zlepšenie komunikácie medzi príslušnými zložkami, skrátenie lehôt konaní alebo zjednodušenie vybavovania dožiadaní o prevzatie alebo prijatie späť, alebo stanovenie postupov pre výkon odovzdania.
- (29) Mala by sa zabezpečiť kontinuita medzi systémom pre určovanie zodpovedného členského štátu, ktorý ustanovilo nariadenie (ES) č. 343/2003, a systémom stanoveným týmto nariadením. Podobne by sa mal zabezpečiť súlad medzi týmto nariadením a nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 603/2013 z 26. júna 2013 o zriadení systému „Eurodac“ na porovnávanie odtlačkov prstov pre účinné uplatňovanie nariadenia (EÚ) č. 604/2013, ktorým sa ustanovujú kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobou bez štátnej príslušnosti v jednom z členských štátov a o žiadostiach orgánov členských štátov na presadzovanie

- (30) Prevádzka systému Eurodac stanoveného nariadením (EÚ) č. 603/2013 by mala uľahčiť uplatňovanie tohto nariadenia.
- (31) Uplatňovanie tohto nariadenia by malo byť uľahčené prevádzkou vízového informačného systému vytvoreného na základe nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 767/2008 z 9. júla 2008 o vízovom informačnom systéme (VIS) a výmene údajov o krátkodobých vízách medzi členskými štátmi ⁽³⁾, a najmä prostredníctvom vykonania jeho článkov 21 a 22.
- (32) Pokiaľ ide o zaobchádzanie s osobami, na ktoré sa vzťahuje rozsah pôsobnosti tohto nariadenia, členské štáty sú viazané svojimi povinnosťami vyplývajúcimi z nástrojov medzinárodného práva, ako aj z príslušnej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva.
- (33) S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky vykonávania tohto nariadenia by sa mali na Komisiu preniesť vykonávacie právomoci. Uvedené právomoci by sa mali vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie ⁽⁴⁾.
- (34) Postup preskúmania by sa mal uplatniť na prijatie spoločného informačného materiálu o systéme Dublin/Eurodac, ako aj osobitného informačného materiálu pre maloleté osoby bez sprievodu, na prijatie štandardného tlačiva na výmenu príslušných informácií o maloletých osobách bez sprievodu, na stanovenie jednotných podmienok pre konzultácie a výmenu informácií o maloletých a závislých osobách, na stanovenie jednotných podmienok na vypracovanie a predkladanie dožiadaní o prevzatie alebo prijatie späť, na vypracovanie a pravidelné revízie oboch zoznamov s dôkazmi alebo indíciami, na prijatie vzoru *laissez passer* (priepustka), na stanovenie jednotných podmienok pre konzultácie a výmenu informácií týkajúcich sa odovzdania, na prijatie štandardného tlačiva na výmenu údajov uskutočňovaných pred odovzdaním, na prijatie vzoru spoločného osvedčenia o zdravotnom stave, na stanovenie jednotných podmienok a praktických opatrení v súvislosti s výmenou údajov o zdravotnom stave osoby pred odovzdaním a na zriadenie zabezpečených elektronických prenosových kanálov pre zasielanie žiadostí.

⁽²⁾ Pozri stranu 1 tohto úradného vestníka.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ L 218, 13.8.2008, s. 60.

⁽⁴⁾ Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 281, 23.11.1995, s. 31.

- (35) S cieľom stanoviť dodatočné pravidlá by sa mala Komisia udeliť právomoc prijímať akty v súlade s článkom 290 ZFEÚ, pokiaľ ide o identifikáciu rodinných príslušníkov, súrodencov alebo príbuzných maloletej osoby bez sprievodu, kritériá, na základe ktorých sa stanoví, či existujú preukázané rodinné vzťahy, kritériá na posúdenie spôsobilosti príbuzného starať sa o maloletú osobu bez sprievodu vrátane prípadov, keď rodinní príslušníci, súrodenci alebo príbuzní maloletej osoby bez sprievodu majú pobyt vo viac než jednom členskom štáte, skutočnosti, ktoré treba zohľadniť na účely posúdenia vzťahu závislosti, kritériá na posúdenie schopností osoby postarať sa o závislú osobu, a skutočnosti, ktoré je potrebné zohľadniť na účely posúdenia neschopnosti dlhší čas cestovať. Komisia pri výkone svojej právomoci prijímať delegované akty nesmie prekročiť rámec najlepšieho záujmu dieťaťa, ako je stanovený v článku 6 ods. 3 tohto nariadenia. Je osobitne dôležité, aby Komisia počas prípravných prác uskutočnila vhodné konzultácie, a to aj na expertnej úrovni. Pri príprave a vypracovávaní delegovaných aktov by mala Komisia zabezpečiť súčasné, včasné a vhodné postúpenie príslušných dokumentov Európskemu parlamentu a Rade.
- (36) Komisia by pri uplatňovaní tohto nariadenia vrátane vypracovania delegovaných aktov mala viesť konzultácie aj s odborníkmi všetkých relevantných vnútroštátnych orgánov.
- (37) Podrobné pravidlá uplatňovania nariadenia (ES) č. 343/2003 boli stanovené nariadením (ES) č. 1560/2003. Niektoré ustanovenia nariadenia (ES) č. 1560/2003 by sa mali z dôvodu prehľadnosti alebo preto, že môžu slúžiť všeobecnému cieľu, začleniť do tohto nariadenia. Predovšetkým je pre členské štáty, ako aj pre dotknutých žiadateľov, dôležité, aby existoval všeobecný mechanizmus na hľadanie riešenia v prípadoch, keď sa členské štáty rozchádzajú v názoroch na uplatňovanie niektorého ustanovenia tohto nariadenia. Z tohto dôvodu je namieste, aby sa do tohto nariadenia začlenil mechanizmus, ktorý je v nariadení (ES) č. 1560/2003 stanovený na účely riešenia sporov o humanitárnej doložke a aby sa jeho rozsah pôsobnosti rozšíril na celé toto nariadenie.
- (38) Účinné monitorovanie uplatňovania tohto nariadenia si vyžaduje jeho hodnotenie v pravidelných intervaloch.
- (39) Toto nariadenie rešpektuje základné práva a dodržiava zásady, ktoré sú uznané najmä v Charte základných práv Európskej únie. Toto nariadenie sa usiluje najmä zabezpečiť úplné dodržiavanie práva na azyl zaručeného článkom 18 Charty, ako aj práv uznaných podľa jej článkov 1, 4, 7, 24 a 47. Toto nariadenie by sa preto malo uplatňovať zodpovedajúcim spôsobom.
- (40) Keďže cieľ tohto nariadenia, a to stanovenie kritérií a mechanizmov na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu podanej v jednom z členských štátov štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobou bez štátnej príslušnosti, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni jednotlivých členských štátov, ale s ohľadom na rozsah a účinky tohto nariadenia ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii (ďalej len „Zmluva o EÚ“). V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku toto nariadenie neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.
- (41) V súlade s článkom 3 a článkom 4a ods. 1 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného kráľovstva a Írska s ohľadom na priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, ktorý je pripojený k Zmluve o EÚ a ZFEÚ, tieto členské štáty oznámili želanie zúčastniť sa na prijímaní a uplatňovaní tohto nariadenia.
- (42) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, ktorý je pripojený k Zmluve o EÚ a ZFEÚ, sa Dánsko nezúčastňuje na prijímaní tohto nariadenia, nie je ním viazané ani nepodlieha jeho uplatňovaniu,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

KAPITOLA I

PREDMET ÚPRAVY A VYMEDZENIE POJMOV

Článok 1

Predmet úpravy

Toto nariadenie stanovuje kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu podanú v jednom z členských štátov štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobou bez štátnej príslušnosti (ďalej len „zodpovedný členský štát“).

Článok 2

Vymedzenie pojmov

Na účely tohto nariadenia:

- b) „žiadosť o medzinárodnú ochranu“ je žiadosť o medzinárodnú ochranu v zmysle článku 2 písm. h) smernice 2011/95/EÚ;
- c) „žiadateľ“ je štátny príslušník tretej krajiny alebo osoba bez štátnej príslušnosti, ktorí podali žiadosť o medzinárodnú ochranu, v súvislosti s ktorou ešte nebolo prijaté konečné rozhodnutie;
- d) „posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu“ je akékoľvek posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu, alebo rozhodnutie alebo rozsudok o žiadosti o medzinárodnú ochranu uskutočnené alebo prijaté príslušnými orgánmi v súlade so smernicou 2013/32/EÚ a smernicou 2011/95/EÚ, s výnimkou postupov na určenie zodpovedného členského štátu podľa tohto nariadenia;
- e) „späťvzatie žiadosti o medzinárodnú ochranu“ sú úkony, ktorými žiadateľ skončí v súlade so smernicou 2013/32/EÚ postupy začaté podaním jeho žiadosti o medzinárodnú ochranu, a to buď výslovne, alebo konkludentne;
- f) „osoba požívajúca medzinárodnú ochranu“ je štátny príslušník tretej krajiny alebo osoba bez štátnej príslušnosti, ktorým bola udelená medzinárodná ochrana v zmysle článku 2 písm. a) smernice 2011/95/EÚ;
- g) „rodinní príslušníci“ sú, ak rodina už existovala v krajine pôvodu, títo členovia rodiny žiadateľa, ktorí sa nachádzajú na území členských štátov:
- manžel žiadateľa alebo jeho partner, s ktorým žije v stálom zväzku a s ktorým nie je zosobášený, ak sa podľa práva alebo praxe dotknutého členského štátu hľadá podľa jeho zákona týkajúceho sa štátnych príslušníkov tretích krajín na nezosobášené páry ako na manželské páry,
 - maloleté deti párov uvedených v prvej zarážke alebo žiadateľa pod podmienkou, že sú slobodné, a bez ohľadu na to, či sa narodili v manželskom zväzku alebo mimo neho, alebo boli osvojené v zmysle vnútroštátneho práva,
 - otec, matka alebo iná dospelá osoba zodpovedná za žiadateľa buď podľa práva alebo praxe členského štátu, v ktorom sa táto dospelá osoba zdržiava, ak je týmto žiadateľom maloletá nezosobášená osoba,
 - otec, matka alebo iná dospelá osoba zodpovedná za osobu požívajúcu medzinárodnú ochranu buď podľa práva alebo praxe členského štátu, v ktorom sa osoba požívajúca medzinárodnú ochranu zdržiava, ak je osoba požívajúca medzinárodnú ochranu maloletou nezosobášenou osobou;
- h) „príbuzný“ je dospelá teta alebo dospelý strýko žiadateľa alebo starý rodič žiadateľa, ktorí sa zdržiavajú na území členského štátu bez ohľadu na to, či sa žiadateľ narodil v manželskom zväzku alebo mimo neho, alebo či bol osvojený podľa vnútroštátneho práva;
- i) „maloletá osoba“ je osoba mladšia ako 18 rokov, ktorá je štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobou bez štátnej príslušnosti;
- j) „maloletá osoba bez sprievodu“ je maloletá osoba, ktorá prichádza na územie členských štátov bez sprievodu dospelaj osoby, ktorá je za ňu zodpovedná či už podľa práva alebo praxe príslušného členského štátu, pokiaľ sa skutočne nenachádza v opatere takejto dospelaj osoby; patrí sem aj maloletá osoba, ktorá je ponechaná bez sprievodu po tom, ako vstúpila na územie členských štátov;
- k) „zástupca“ je osoba alebo organizácia, ktorá bola príslušnými orgánmi ustanovená, aby pomáhala maloletej osobe bez sprievodu a zastupovala ju v konaniach stanovených v tomto nariadení s cieľom zabezpečiť najlepšie záujmy dieťaťa, a v prípade potreby robiť za maloletú osobu právne úkony. Ak je za zástupcu ustanovená organizácia, určí osobu zodpovednú za vykonávanie jej úloh vo vzťahu k maloletej osobe v súlade s týmto nariadením;
- l) „povolenie na pobyt“ je akékoľvek povolenie vydané orgánmi členského štátu povoliujúceho štátnemu príslušníkovi tretej krajiny alebo osobe bez štátnej príslušnosti zdržiavať sa na jeho území, ako aj doklady potvrdzujúce povolenie zostať na území v rámci dojednaní dočasnej ochrany alebo dotedy, kým pominú okolnosti, ktoré bránia vo vykonaní príkazu na vystaňovanie, s výnimkou víz a povolení na pobyt vydaných počas obdobia potrebného na určenie zodpovedného členského štátu, ako je stanovené v tomto nariadení, alebo počas posudzovania žiadosti o medzinárodnú ochranu alebo žiadosti o povolenie na pobyt;
- m) „vízum“ je povolenie alebo rozhodnutie členského štátu, ktoré sa vyžaduje pre tranzit alebo vstup s cieľom zamýšľaného pobytu v členskom štáte alebo v niekoľkých členských štátoch. Charakter víza sa určí v súlade s týmito pojmami:
- „dlhodobé vízum“ je povolenie alebo rozhodnutie vydané jedným z členských štátov podľa jeho vnútroštátneho práva alebo podľa práva Únie, ktoré sa vyžaduje pre vstup s cieľom zamýšľaného pobytu v tomto členskom štáte na obdobie viac ako tri mesiace,

- „krátkodobé vízum“ je povolenie alebo rozhodnutie členského štátu na účely tranzitu cez územie jedného, viacerých alebo všetkých členských štátov alebo na zamýšľaný pobyt na ňom na obdobie, ktorého dĺžka nepresiahne tri mesiace počas šesťmesačného obdobia odo dňa prvého vstupu na územie členských štátov,
 - „letiskové tranzitné vízum“ je vízum platné pre tranzit cez medzinárodné tranzitné priestory jedného alebo viacerých letísk členských štátov;
- n) „riziko úteku“ je existencia dôvodov v konkrétnom prípade, ktoré sa zakladajú na objektívnych kritériách vymedzených právom, pre ktoré sa možno domnievať, že žiadateľ alebo štátny príslušník tretej krajiny alebo osoba bez štátnej príslušnosti, na ktorých sa vzťahuje konanie o odovzdanie, môžu utiecť.

KAPITOLA II

VŠEOBECNÉ ZÁSADY A ZÁRUKY

Článok 3

Prístup k postupu posudzovania žiadosti o medzinárodnú ochranu

1. Členské štáty posúdia každú žiadosť o medzinárodnú ochranu, ktorú podá štátny príslušník tretej krajiny alebo osoba bez štátnej príslušnosti na území ktoréhokoľvek z nich, ako aj na hranici alebo v tranzitnom priestore. Žiadosť posúdi jeden členský štát, a to ten, ktorý je podľa kritérií stanovených v kapitole III označený ako zodpovedný.

2. Keď nie je možné určiť žiaden zodpovedný členský štát na základe kritérií uvedených v tomto nariadení, je za jej posúdenie zodpovedný prvý členský štát, v ktorom bola žiadosť o medzinárodnú ochranu podaná.

Ak nie je možné odovzdať žiadateľa do členského štátu, ktorý je primárne určený za zodpovedný, pretože sa zo závažných dôvodov možno domnievať, že v konaní o azyle a podmienkach prijímania žiadateľov existujú v danom členskom štáte systémové chyby, na základe ktorých hrozí žiadateľom neľudské alebo ponižujúce zaobchádzanie v zmysle článku 4 Charty základných práv Európskej únie, členský štát uskutočňujúci proces určovania zodpovedného členského štátu pokračuje v posudzovaní kritérií stanovených v kapitole III s cieľom zistiť, či iný členský štát nemôže byť určený ako zodpovedný.

Ak nemožno vykonať odovzdanie podľa tohto odseku do žiadneho členského štátu určeného na základe kritérií stanovených v kapitole III alebo do prvého členského štátu, v ktorom bola podaná žiadosť, stane sa zodpovedným členským štátom členský štát, ktorý uskutočňuje proces určovania zodpovedného členského štátu.

3. Každý členský štát si ponechá právo poslať žiadateľa do bezpečnej tretej krajiny pri dodržaní pravidiel a záruk stanovených v smernici 2013/32/EÚ.

Článok 4

Právo na informácie

1. Po podaní žiadosti o medzinárodnú ochranu v zmysle článku 20 ods. 2 v členskom štáte jeho príslušné orgány informujú žiadateľa o uplatňovaní tohto nariadenia, a to najmä o:

- a) cieľoch tohto nariadenia a dôsledkoch podania ďalšej žiadosti v inom členskom štáte, ako aj o dôsledkoch pohybu z jedného členského štátu do iného členského štátu počas obdobia, keď sa určuje zodpovedný členský štát podľa tohto nariadenia a keď sa posudzuje žiadosť o medzinárodnú ochranu;
- b) kritériách, na základe ktorých sa určuje zodpovedný členský štát, o hierarchii takýchto kritérií v jednotlivých štádiách konania a ich trvaní, ako aj o tom, že podanie žiadosti o medzinárodnú ochranu v jednom členskom štáte môže viesť k tomu, že podľa tohto nariadenia sa stane zodpovedným iný členský štát, hoci takáto zodpovednosť nevyplýva z týchto kritérií;
- c) osobnom pohovore podľa článku 5 a o možnosti predloženia informácií týkajúcich sa prítomnosti rodinných príslušníkov, príbuzných alebo iných osôb blízkych rodine v členských štátoch vrátane spôsobov, ktorými môže žiadateľ tieto informácie predložiť;
- d) možnosti napadnúť rozhodnutie o odovzdaní, a prípadne o možnosti požiadať o odloženie odovzdania;
- e) skutočnosti, že príslušné orgány členských štátov si môžu o ňom vymeniť údaje výhradne na účel vykonania ich povinností vyplývajúcich z tohto nariadenia;
- f) práve na prístup k údajom, ktoré sa ho týkajú, a o práve požadovať opravu takýchto údajov, ak sú nesprávne, alebo vymazanie, ak boli spracované v rozpore so zákonom, ako aj o postupoch vykonávania týchto práv vrátane kontaktných údajov orgánov uvedených v článku 35 a vnútroštátnych orgánov na ochranu údajov, ktoré sú zodpovedné za vybaľovanie sťažností súvisiacich s ochranou osobných údajov.

2. Informácie uvedené v odseku 1 sa poskytnú písomne v jazyku, ktorému žiadateľ rozumie alebo o ktorom sa odôvodnene predpokladá, že mu žiadateľ rozumie. Členské štáty na tento účel použijú spoločný informačný materiál vypracovaný v súlade s odsekom 3.

Ak je to potrebné pre riadne porozumenie zo strany žiadateľa, informácie sa poskytnú aj ústne, napríklad v súvislosti s osobným pohovorom uvedeným v článku 5.

3. Komisia prostredníctvom vykonávacích aktov vypracuje spoločný informačný materiál, ako aj osobitný informačný materiál pre maloleté osoby bez sprievodu, ktorého obsahom budú prinajmenšom informácie uvedené v odseku 1 tohto článku. Tento spoločný informačný materiál tiež obsahuje informácie o uplatňovaní nariadenia (EÚ) č. 603/2013 a najmä o účele, na ktorý údaje o žiadateľovi môžu byť v rámci systému Eurodac spracované. Spoločný informačný materiál musí byť vypracovaný tak, aby sa členským štátom umožnilo doplniť doň dodatočné informácie týkajúce sa konkrétneho členského štátu. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 44 ods. 2 tohto nariadenia.

Článok 5

Osobný pohovor

1. Na uľahčenie procesu určovania zodpovedného členského štátu, členský štát, ktorý uskutočňuje tento proces, vykoná osobný pohovor so žiadateľom. Tento osobný pohovor má zároveň žiadateľovi umožniť správne pochopiť informácie, ktoré sa mu poskytli podľa článku 4.

2. Od osobného pohovoru možno upustiť, ak:

a) je žiadateľ na úteku alebo

b) potom ako sa mu poskytli informácie uvedené v článku 4, žiadateľ už iným spôsobom poskytol informácie dôležité pre určenie zodpovedného členského štátu. Členský štát, ktorý upustí od osobného pohovoru, umožní žiadateľovi predložiť všetky ďalšie informácie potrebné na riadne určenie zodpovedného členského štátu pred prijatím rozhodnutia o odovzdaní žiadateľa zodpovednému členskému štátu podľa článku 26 ods. 1.

3. Osobný pohovor sa uskutoční včas, vždy však pred prijatím rozhodnutia o odovzdaní žiadateľa do zodpovedného členského štátu podľa článku 26 ods. 1.

4. Osobný pohovor sa vedie v jazyku, ktorému žiadateľ rozumie alebo o ktorom sa odôvodnene predpokladá, že mu rozumie, a v ktorom je schopný komunikovať. V prípade potreby musia mať členské štáty k dispozícii tlmočníka, ktorý je schopný zabezpečiť náležitú komunikáciu medzi žiadateľom a osobou, ktorá vedie osobný pohovor.

5. Osobný pohovor sa uskutoční za podmienok, ktoré zabezpečia primeranú dôvernosť informácií. Vedie ho osoba, ktorá je na to kvalifikovaná podľa vnútroštátneho práva.

6. Členský štát, ktorý vykonáva osobný pohovor, vypracuje jeho písomné zhrnutie, ktoré obsahuje aspoň hlavné informácie, ktoré žiadateľ poskytol počas pohovoru. Toto zhrnutie môže mať formu správy alebo štandardného tlačiva. Členské štáty

zabezpečia, aby mal žiadateľ a/alebo právny poradca alebo iný poradca, ktorý žiadateľa zastupuje, k zhrnutiu včas prístup.

Článok 6

Záruky pre maloleté osoby

1. Členské štáty pri všetkých postupoch ustanovených v tomto nariadení zvažujú predovšetkým najlepšie záujmy dieťaťa.

2. Členské štáty zabezpečia, aby vo všetkých postupoch stanovených týmto nariadením maloletú osobu bez sprievodu zastupoval a/alebo jej poskytoval pomoc zástupca. Zástupca musí mať kvalifikáciu a znalosti na zabezpečenie toho, aby sa počas konaní uskutočňovaných podľa tohto nariadenia zohľadnili najlepšie záujmy maloletej osoby. Takýto zástupca má prístup k obsahu príslušných dokumentov v spise o žiadateľovi vrátane osobitného informačného materiálu pre maloleté osoby bez sprievodu.

Týmto odsekom nie sú dotknuté príslušné ustanovenia článku 25 smernice 2013/32/EÚ.

3. Pri posudzovaní najlepších záujmov dieťaťa členské štáty medzi sebou úzko spolupracujú a najmä náležite zohľadňujú tieto faktory:

a) možnosti zlúčenia rodiny;

b) blaho a sociálny rozvoj maloletej osoby;

c) bezpečnosť a ochrana, najmä ak existuje riziko, že maloletá osoba by mohla byť obeťou obchodovania s ľuďmi;

d) názory maloletej osoby s prihliadnutím na jej vek a vyspelosť.

4. Na účely uplatňovania článku 8 členský štát, v ktorom maloletá osoba bez sprievodu podala žiadosť o medzinárodnú ochranu, čo najskôr prijme náležité opatrenia na identifikáciu rodinných príslušníkov, súrodencov alebo príbuzných maloletej osoby bez sprievodu, nachádzajúcich sa na území členských štátov, pričom zároveň chráni najlepšie záujmy dieťaťa.

Na tento účel môže uvedený členský štát požiadať o pomoc medzinárodné alebo iné príslušné organizácie, a môže uľahčiť prístup maloletej osoby k pátracím službám takýchto organizácií.

Zamestnanci príslušných orgánov uvedených v článku 35, ktorý vybavujú žiadosti týkajúce sa maloletých osôb bez sprievodu, musia absolvovať príslušnú odbornú prípravu s ohľadom na osobitné potreby maloletých osôb a v tejto odbornej príprave pokračovať.

5. S cieľom uľahčiť vhodné opatrenia podľa odseku 4 tohto článku na identifikáciu rodinných príslušníkov, súrodencov alebo príbuzných maloletej osoby bez sprievodu, ktorí žijú na území iného členského štátu, Komisia prijme vykonávacie akty vrátane štandardného tlačiva na výmenu príslušných informácií medzi členskými štátmi. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 44 ods. 2.

KAPITOLA III

KRITÉRIÁ NA URČENIE ZODPOVEDNÉHO ČLENSKÉHO ŠTÁTU

Článok 7

Hierarchia kritérií

1. Kritériá na určenie zodpovedného členského štátu sa použijú v takom poradí, v akom sú stanovené v tejto kapitole.

2. Členský štát zodpovedný podľa kritérií stanovených v tejto kapitole sa určí na základe situácie existujúcej vtedy, keď žiadateľ po prvýkrát podal svoju žiadosť o medzinárodnú ochranu v členskom štáte.

3. Na účely uplatnenia kritérií uvedených v článkoch 8, 10 a 16 zohľadnia členské štáty všetky dostupné dôkazy týkajúce sa prítomnosti rodinných príslušníkov, príbuzných alebo iných osôb blízkych rodine žiadateľa na území členského štátu, pokiaľ sa takéto dôkazy predložia predtým, než iný členský štát akceptuje dožiadanie o prevzatie alebo prijatie dotknutej osoby späť podľa článku 22 alebo 25 a pokiaľ predchádzajúce žiadosti žiadateľa o medzinárodnú ochranu ešte neboli predmetom prvého rozhodnutia vo veci samej.

Článok 8

Maloleté osoby

1. Ak je žiadateľom maloletá osoba bez sprievodu, zodpovedným členským štátom je ten, v ktorom sa oprávnené zdržiava rodinný príslušník alebo súrodenec maloletej osoby bez sprievodu, za predpokladu, že je to v najlepšom záujme maloletej osoby. Ak je žiadateľom zosobášená maloletá osoba, ktorej manžel sa nezdržiava oprávnené na území členských štátov, zodpovedným členským štátom je ten členský štát, v ktorom sa oprávnené zdržiava otec, matka alebo iná dospelá osoba, ktorá je za maloletú osobu zodpovedná podľa práva alebo praxe daného členského štátu, alebo súrodenec.

2. Ak je žiadateľom maloletá osoba bez sprievodu, ktorá má príbuzného, ktorý sa oprávnené zdržiava v inom členskom štáte, a na základe individuálneho posúdenia sa zistilo, že sa o ňu tento príbuzný môže starať, tento členský štát zlúči maloletú osobu s jej príbuzným a je zodpovedným členským štátom, za predpokladu, že je to v najlepšom záujme maloletej osoby.

3. Ak sa rodinní príslušníci, súrodenci alebo príbuzní uvedení v odsekoch 1 alebo 2 zdržiavajú vo viac než jednom členskom štáte, o zodpovednom členskom štáte sa rozhodne na základe toho, čo je v najlepšom záujme maloletej osoby bez sprievodu.

4. Ak neexistuje rodinný príslušník, súrodenec alebo príbuzný uvedený v odsekoch 1 a 2, zodpovedným členským štátom je ten, v ktorom maloletá osoba bez sprievodu podala svoju žiadosť o medzinárodnú ochranu, za predpokladu, že je to v najlepšom záujme maloletej osoby.

5. Komisia je splnomocnená v súlade s článkom 45 prijatť delegované akty týkajúce sa identifikácie rodinných príslušníkov, súrodencov alebo príbuzných maloletej osoby bez sprievodu, kritérií na stanovenie toho, či existujú preukázané rodinné vzťahy, kritérií na posúdenie spôsobilosť príbuzného starať sa o maloletú osobu bez sprievodu vrátane prípadov, keď rodinní príslušníci, súrodenci alebo príbuzní maloletej osoby bez sprievodu majú pobyt vo viac než jednom členskom štáte. Pri vykonávaní svojej právomoci prijímať delegované akty Komisia neprekročí rozsah najlepšieho záujmu dieťaťa podľa článku 6 ods. 3.

6. Komisia prostredníctvom vykonávacích aktov stanoví jednotné podmienky pre konzultácie a výmenu informácií medzi členskými štátmi. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 44 ods. 2.

Článok 9

Rodinní príslušníci, ktorí požívajú medzinárodnú ochranu

Keď má žiadateľ rodinného príslušníka, bez ohľadu na to, či bola rodina predtým založená v krajine pôvodu, ktorému bolo povolené zdržiavať sa ako osobe požívajúcej medzinárodnú ochranu v niektorom členskom štáte, je tento členský štát zodpovedný za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu pod podmienkou, že dotknuté osoby vyjadrili svoje želanie písomne.

Článok 10

Rodinní príslušníci, ktorí sú žiadateľmi o medzinárodnú ochranu

Ak má žiadateľ v členskom štáte rodinného príslušníka, ktorého žiadosť o medzinárodnú ochranu v tomto členskom štáte ešte nebola predmetom prvého rozhodnutia vo veci samej, je tento členský štát zodpovedný za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu pod podmienkou, že dotknuté osoby vyjadrili svoje želanie písomne.

Článok 11

Postup v prípade rodiny

Keď niekoľkí rodinní príslušníci a/alebo maloletí slobodní súrodenci podajú žiadosť o medzinárodnú ochranu súčasne v tom istom členskom štáte alebo v dátumoch, ktoré sú dostatočne k sebe blízko na to, aby sa procesy určenia zodpovedného členského štátu mohli uskutočňovať spoločne, a ak by uplatnenie kritérií stanovených v tomto nariadení viedlo k ich oddeleniu, zodpovedný členský štát sa určí na základe týchto ustanovení:

- a) zodpovednosť za posúdenie žiadostí o medzinárodnú ochranu všetkých rodinných príslušníkov a/alebo maloletých slobodných súrodencov pripadne tomu členskému štátu, ktorý označia kritériá ako zodpovedný za prevzatie najväčšieho počtu z nich;
- b) ak sa toto neuplatní, zodpovednosť pripadne tomu členskému štátu, ktorý označia kritériá ako zodpovedný za posúdenie žiadosti najstaršieho z nich.

Článok 12

Vydávanie povolení na pobyt alebo víz

1. Ak je žiadateľ držiteľom platného povolenia na pobyt, je za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu zodpovedný ten členský štát, ktorý vydal toto povolenie.

2. Ak je žiadateľ držiteľom platného víza, je za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu zodpovedný ten členský štát, ktorý vydal toto vízum, pokiaľ nebolo toto vízum vydané v mene iného členského štátu na základe dohody o zastúpení podľa článku 8 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 z 13. júla 2009, ktorým sa ustanovuje vízový kódex Spoločenstva⁽¹⁾. V takomto prípade je za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu zodpovedný zastúpený členský štát.

3. Ak je žiadateľ držiteľom viac než jedného platného povolenia na pobyt alebo víza vydaného rôznymi členskými štátmi, zodpovednosť za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu prevezmú členské štáty v tomto poradí:

- a) členský štát, ktorý vydal povolenie na pobyt, ktoré udeľuje právo na najdlhšiu dobu pobytu, alebo keď sú doby platnosti rovnaké, členský štát, ktorý vydal povolenie na pobyt s najneskorším dátumom skončenia platnosti;
- b) členský štát, ktorý vydal vízum s najneskorším dátumom skončenia platnosti, keď sú jednotlivé víza rovnakého typu;

c) keď sú víza rôznych typov, členský štát, ktorý vydal vízum s najdlhšou dobou platnosti, alebo ak sú doby platnosti rovnaké, členský štát, ktorý vydal vízum s najneskorším dátumom skončenia platnosti.

4. Ak je žiadateľ držiteľom iba jedného alebo niekoľkých povolení na pobyt, ktorých platnosť sa skončila pred menej ako dvoma rokmi, alebo jedného alebo niekoľkých víz, ktorých platnosť sa skončila pred menej ako šiestimi mesiacmi a ktoré mu skutočne umožnili vstup na územie členského štátu, uplatňujú sa odseky 1, 2 a 3 dovedy, kým žiadateľ neopustí územia členských štátov.

Ak je žiadateľ držiteľom jedného alebo niekoľkých povolení na pobyt, ktorých platnosť sa skončila pred viac ako dvoma rokmi, alebo jedného alebo niekoľkých víz, ktorých platnosť sa skončila pred viac ako šiestimi mesiacmi a ktoré mu skutočne umožnili vstup na územie členského štátu, a ak neopustil územia členských štátov, je zodpovedný ten členský štát, v ktorom je podaná žiadosť o medzinárodnú ochranu.

5. Skutočnosť, že povolenie na pobyt alebo vízum boli vydané na základe falošnej alebo predstieranej totožnosti alebo po predložení sfalšovaných, falošných alebo neplatných dokladov, nebráni tomu, aby bola zodpovednosť pridelená členskému štátu, ktorý ho vydal. Členský štát vydávajúci povolenie na pobyt alebo vízum však nie je zodpovedný, ak môže dokázať, že podvod bol spáchaný po tom, ako bolo vydané toto povolenie alebo vízum.

Článok 13

Vstup a/alebo pobyt

1. Keď sa zistí na základe dôkazu alebo indicie, ako sú opísané v dvoch zoznamoch uvedených v článku 22 ods. 3 tohto nariadenia, vrátane údajov uvedených v nariadení (EÚ) č. 603/2013, že žiadateľ protiprávne prekročil hranicu do členského štátu po súši, mori alebo letecky po príchode z tretej krajiny, za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu je zodpovedný členský štát, do ktorého takto vstúpil. Uvedená povinnosť skončí 12 mesiacov odo dňa, kedy sa uskutočnilo takéto protiprávne prečinenie hranice.

2. Ak členský štát nemôže, alebo už ďalej nemôže byť zodpovedný podľa odseku 1 tohto článku a keď sa zistí na základe dôkazu alebo indicie, ako sú opísané v dvoch zoznamoch uvedených v článku 22 ods. 3, že žiadateľ – ktorý vstúpil na územia členských štátov protiprávne, alebo okolností vstupu ktorého nie je možné zistiť – pred podaním žiadosti o medzinárodnú ochranu nepretržite žil po dobu najmenej piatich mesiacov v niektorom členskom štáte, za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu je zodpovedný tento členský štát.

Ak žiadateľ žil počas obdobia najmenej piatich mesiacov v niekoľkých členských štátoch, za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu je zodpovedný ten členský štát, na území ktorého žil naposledy.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 243, 15.9.2009, s. 1.

Článok 14

Vstup v prípade zrušenej vízovej povinnosti

1. Ak štátny príslušník tretej krajiny alebo osoba bez štátnej príslušnosti vstúpi na územie členského štátu, v ktorom sa vo vzťahu k nemu alebo k nej zrušila vízová povinnosť, tento členský štát je zodpovedný za posúdenie jeho/jej žiadosti o medzinárodnú ochranu.

2. Zásada ustanovená v odseku 1 sa neuplatní, ak štátny príslušník tretej krajiny alebo osoba bez štátnej príslušnosti podá svoju žiadosť o medzinárodnú ochranu v inom členskom štáte, v ktorom sa vo vzťahu k nemu alebo k nej takisto zrušila vízová povinnosť pre vstup na dané územie. V tomto prípade je tento iný členský štát zodpovedný za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu.

Článok 15

Žiadosť v medzinárodnom tranzitnom priestore letiska

Keď štátny príslušník tretej krajiny alebo osoba bez štátnej príslušnosti podala žiadosť o medzinárodnú ochranu v medzinárodnom tranzitnom priestore letiska členského štátu, je tento členský štát zodpovedný za posúdenie žiadosti.

KAPITOLA IV

ZÁVISLÉ OSOBY A USTANOVENIA O PRÁVE VLASTNÉHO UVÁŽENIA

Článok 16

Závislé osoby

1. Ak je žiadateľ z dôvodu tehotenstva, novonarodeného dieťaťa, závažného ochorenia, ťažkého zdravotného postihnutia alebo vysokého veku závislý od pomoci svojho dieťaťa, súrodenca alebo rodiča, ktorí sa oprávnenne zdržiavajú v niektorom z členských štátov, alebo ak je jeho dieťa, súrodenec alebo rodič oprávnenne sa zdržiavajúci v niektorom z členských štátov závislý od pomoci žiadateľa, členské štáty spravidla ponechajú žiadateľa spolu s týmto dieťaťom, súrodencom alebo rodičom, alebo ich zlúčia, ak rodinné putá existovali už v krajine pôvodu, ak dieťa, súrodenec alebo rodič alebo žiadateľ sú schopní starať sa o túto závislú osobu a ak dotknuté osoby vyjadrili svoje želanie písomne.

2. Ak sa dieťa, súrodenec alebo rodič uvedení v odseku 1 oprávnenne zdržiavajú v inom členskom štáte ako v členskom štáte, v ktorom sa nachádza žiadateľ, zodpovedným členským štátom je ten členský štát, v ktorom sa dieťa, súrodenec alebo rodič oprávnenne zdržiava, pokiaľ žiadateľovi jeho zdravotný stav počas značnej doby nebráni v tom, aby do uvedeného členského štátu cestoval. V takomto prípade je zodpovedným členským štátom ten, v ktorom sa žiadateľ nachádza. Na tento členský štát sa nevzťahuje povinnosť zabezpečiť príchod dieťaťa, súrodenca alebo rodiča žiadateľa na svoje územie.

3. Komisia je splnomocnená v súlade s článkom 45 prijať delegované akty týkajúce sa skutočností, ktoré je potrebné zohľadniť pri posudzovaní vzťahu závislosti, kritérií, na základe ktorých sa stanoví, či existujú preukázané rodinné vzťahy, kritérií, na základe ktorých sa posúdi spôsobilosť dotknutej osoby starať sa o závislú osobu, a skutočností, ktoré je potrebné zohľadniť pri posudzovaní nespôsobilosti cestovať počas značnej doby.

4. Komisia prostredníctvom vykonávacích aktov stanoví jednotné podmienky pre konzultácie a výmenu informácií medzi členskými štátmi. Uvedené vykonávacie akty sa prijímajú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 44 ods. 2.

Článok 17

Ustanovenia o práve vlastného uváženia

1. Odchylné od článku 3 ods. 1 môže každý členský štát rozhodnúť, že posúdi žiadosť o medzinárodnú ochranu, ktorú mu podal štátny príslušník tretej krajiny alebo osoba bez štátnej príslušnosti, dokonca aj keď mu podľa kritérií stanovených v tomto nariadení neprislúcha zodpovednosť za takéto posúdenie.

Členský štát, ktorý sa rozhodne posúdiť žiadosť o medzinárodnú ochranu podľa tohto odseku, sa stane zodpovedným členským štátom a prevezme záväzky súvisiace s takouto zodpovednosťou. V príslušných prípadoch informuje prostredníctvom elektronickej komunikačnej siete „DubliNet“ vytvorenej na základe článku 18 nariadenia (ES) č. 1560/2003 členský štát, ktorý bol predtým zodpovedný, členský štát, ktorý uskutočňuje proces určenia zodpovedného členského štátu alebo členský štát, ktorý bol dožiadaný, aby prevzal žiadateľa, alebo ho prijal späť.

Členský štát, ktorý sa v súlade s týmto odsekom stáva zodpovedným, túto skutočnosť bezodkladne uvedie v systéme Eurodac v súlade s nariadením (EÚ) č. 603/2013 doplnením dátumu, kedy bolo prijaté rozhodnutie posúdiť žiadosť.

2. Členský štát, v ktorom bola podaná žiadosť o medzinárodnú ochranu a ktorý uskutočňuje proces určovania zodpovedného členského štátu, alebo zodpovedný členský štát môže kedykoľvek pred prijatím prvého rozhodnutia vo veci samej požiadať iný členský štát o prevzatie žiadateľa s cieľom zlúčiť akékoľvek osoby blízke rodine z humanitárnych dôvodov založených najmä na rodinných alebo kultúrnych aspektoch, a to aj keď tento iný členský štát nie je zodpovedným podľa kritérií stanovených v článkoch 8 až 11 a článku 16. Dotknuté osoby musia svoj súhlas vyjadríť písomne.

Dožiadanie o prevzatie obsahuje všetky podklady, ktoré má žiadajúci členský štát, aby mohol dožiadaný členský štát posúdiť situáciu.

Dožiadaný členský štát vykoná všetky kontroly, ktoré sú potrebné na posúdenie uvedených humanitárnych dôvodov a odpovie žiadajúcemu členskému štátu do dvoch mesiacov od prijatia žiadosti, pričom použije elektronickú komunikačnú sieť „DubliNet“ zriadenú na základe článku 18 nariadenia (ES) č. 1560/2003. V odpovedi zamietajúcej dožiadanie sa uvedú dôvody, na ktorých sa toto zamietnutie zakladá.

Ak dožiadaný členský štát akceptuje dožiadanie, presunie sa naň zodpovednosť za posúdenie žiadosti.

KAPITOLA V

POVINNOSTI ZODPOVEDNÉHO ČLENSKÉHO ŠTÁTU

Článok 18

Povinnosti zodpovedného členského štátu

1. Členský štát zodpovedný podľa tohto nariadenia je povinný:

- a) za podmienok stanovených v článkoch 21, 22 a 29 prevziať žiadateľa, ktorý podal žiadosť v inom členskom štáte;
- b) za podmienok stanovených v článkoch 23, 24, 25 a 29 prijať späť žiadateľa, ktorého žiadosť je v procese posudzovania a ktorý podal žiadosť v inom členskom štáte alebo ktorý sa nachádza na území iného členského štátu bez povolenia na pobyt;
- c) za podmienok stanovených v článkoch 23, 24, 25 a 29 prijať späť štátneho príslušníka tretej krajiny alebo osobu bez štátnej príslušnosti, ktorí vzali posudzovanú žiadosť späť a podali žiadosť v inom členskom štáte, alebo ktorí sa nachádzajú na území iného členského štátu bez povolenia na pobyt;
- d) za podmienok stanovených v článkoch 23, 24, 25 a 29 prijať späť štátneho príslušníka tretej krajiny alebo osobu bez štátnej príslušnosti, ktorých žiadosti boli zamietnuté a ktorí podali žiadosť v inom členskom štáte alebo ktorí sa nachádzajú na území iného členského štátu bez povolenia na pobyt.

2. V prípadoch spadajúcich do rozsahu pôsobnosti odseku 1 písm. a) a b) zodpovedný členský štát posúdi alebo ukončí posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu podanej žiadateľom.

V prípadoch spadajúcich do rozsahu pôsobnosti odseku 1 písm. c), keď zodpovedný členský štát prerušil posudzovanie žiadosti na základe jej späťvzatia žiadateľom pred prijatím rozhodnutia

vo veci samej v prvom stupni, uvedený členský štát zabezpečí, aby mal žiadateľ právo požiadať o dokončenie posúdenia jeho žiadosti alebo podať novú žiadosť o medzinárodnú ochranu, ktorá sa nebude považovať za následnú žiadosť v zmysle smernice 2013/32/EÚ. V takých prípadoch členské štáty zabezpečia, že sa posúdenie žiadosti dokončí.

V prípadoch spadajúcich do rozsahu pôsobnosti odseku 1 písm. d), keď sa žiadosť zamietla len v prvostupňovom konaní, zodpovedný členský štát zabezpečí, aby sa dotknutej osobe umožnilo podať účinný opravný prostriedok podľa článku 46 smernice 2013/32/EÚ.

Článok 19

Zánik povinnosti

1. Keď členský štát vydá povolenie na pobyt žiadateľovi, prenesú sa na tento členský štát povinnosti uvedené v článku 18 ods. 1.

2. Povinnosti uvedené v článku 18 ods. 1 zaniknú, ak môže zodpovedný členský štát preukázať pri dožiadaní, aby prevzal alebo prijal späť žiadateľa alebo inú osobu uvedenú v článku 18 ods. 1 písm. c) alebo d), že dotknutá osoba opustila územie členských štátov najmenej na tri mesiace, s výnimkou prípadov, keď je dotknutá osoba držiteľom platného povolenia na pobyt vydaného zodpovedným členským štátom.

Žiadosť podaná po dobe neprítomnosti uvedenej v prvom pododseku sa považuje za novú žiadosť, ktorá vedie k začatiu nového procesu určenia zodpovedného členského štátu.

3. Povinnosti uvedené v článku 18 ods. 1 písm. c) a d) zaniknú, ak môže zodpovedný členský štát preukázať pri dožiadaní, aby prijal späť žiadateľa alebo inú osobu uvedenú v článku 18 ods. 1 písm. c) alebo d), že dotknutá osoba opustila územie členských štátov v súlade s rozhodnutím o návrate alebo príkazom na vyhostenie, ktoré bolo vydané po tom, ako bola daná žiadosť vzatá späť alebo zamietnutá.

Žiadosť podaná po uskutočnení vyhostenia sa považuje za novú žiadosť, ktorá vedie k začatiu nového procesu určovania zodpovedného členského štátu.

KAPITOLA VI

POSTUPY NA PREVZATIE A PRIJATIE SPÄŤ

ODDIEL I

Začatie postupu

Článok 20

Začatie postupu

1. Proces určovania zodpovedného členského štátu sa začne čo najskôr po tom, ako je členskému štátu prvýkrát podaná žiadosť o medzinárodnú ochranu.

2. Žiadosť o medzinárodnú ochranu sa považuje za podanú, keď je príslušným orgánom dotknutého členského štátu doručené tlačivo podané žiadateľom alebo správa, ktorú vypracovali orgány. Ak žiadosť nie je podaná písomne, čas, ktorý uplynie medzi vyhlásením úmyslu a prípravou správy, by mal byť čo najkratší.

3. Na účely tohto nariadenia je postavenie maloletej osoby, ktorá sprevádza žiadateľa a ktorá spĺňa definíciu rodinného príslušníka, neoddeliteľné od postavenia jeho rodinného príslušníka a zaoberá sa ním členský štát zodpovedný za posúdenie žiadosti uvedeného rodinného príslušníka o medzinárodnú ochranu, aj keď táto maloletá osoba nie je samostatným žiadateľom, za predpokladu, že je to v najlepšom záujme maloletej osoby. Rovnaký postup sa vzťahuje na deti narodené po tom, ako žiadateľ pricestoval na územie členských štátov, bez toho, aby bolo potrebné začať nový postup vo veci ich prevzatia.

4. Ak žiadosť o medzinárodnú ochranu podal príslušným orgánom členského štátu žiadateľ, ktorý sa nachádza na území iného členského štátu, určenie zodpovedného členského štátu uskutoční ten členský štát, na území ktorého sa žiadateľ nachádza. Druhý zmienený členský štát je bezodkladne informovaný členským štátom, ktorý dostal žiadosť, a na účely tohto nariadenia sa potom považuje za členský štát, ktorému bola podaná žiadosť o medzinárodnú ochranu.

Žiadateľ je písomne informovaný o tejto zmene ohľadom členského štátu, ktorý uskutočňuje proces určovania zodpovedného členského štátu a o dátume jej uskutočnenia.

5. Žiadateľa, ktorý sa nachádza v inom členskom štáte bez povolenia na pobyt alebo ktorý tam podá žiadosť o medzinárodnú ochranu po tom, ako vzal späť svoju prvú žiadosť podanú v inom členskom štáte počas procesu určovania zodpovedného členského štátu, prijme späť za podmienok stanovených v článkoch 23, 24, 25 a 29 členský štát, v ktorom bola podaná prvá žiadosť o medzinárodnú ochranu s cieľom ukončiť proces určovania zodpovedného členského štátu.

Uvedená povinnosť zanikne, ak môže členský štát, ktorý bol požiadaný o ukončenie procesu určovania zodpovedného členského štátu, preukázať, že žiadateľ medzitým opustil územie členských štátov na obdobie najmenej troch mesiacov, alebo získal povolenie na pobyt od iného členského štátu.

Žiadosť podaná po dobe neprítomnosti uvedenej v druhom pododseku sa považuje za novú žiadosť, ktorá vedie k začatiu nového procesu určovania zodpovedného členského štátu.

ODDIEL II

Postupy pre dožiadania o prevzatie

Článok 21

Predloženie dožiadania o prevzatie

1. Ak členský štát, ktorému bola podaná žiadosť o medzinárodnú ochranu, považuje iný členský štát za zodpovedný za posúdenie tejto žiadosti, môže čo najrýchlejšie a v každom prípade do troch mesiacov odo dňa podania žiadosti v zmysle článku 20 ods. 2 dožiadať tento iný členský štát, aby prevzal žiadateľa.

Bez ohľadu na prvý pododsek, v prípade kladného výsledku porovnávania údajov v systéme Eurodac s údajmi zaznamenanými podľa článku 14 nariadenia (EÚ) č. 603/2013, sa dožiadanie zašle do dvoch mesiacov od získania uvedeného kladného výsledku podľa článku 15 ods. 2 uvedeného nariadenia.

Ak dožiadanie o prevzatie žiadateľa nie je podané v lehotách stanovených v prvom a druhom pododseku, zodpovednosť za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu pripadne tomu členskému štátu, v ktorom bola žiadosť podaná.

2. Žiadajúci členský štát môže požiadať o naliehavú odpoveď v prípadoch, keď bola žiadosť o medzinárodnú ochranu podaná potom, ako bolo zamietnuté povolenie na vstup alebo pobyt, po zatknutí za neoprávnený pobyt alebo po doručení alebo výkone príkazu na vyhodenie.

V dožiadaní sa uvedie odôvodnenie takejto naliehavej odpovede a lehota, v rámci ktorej sa odpoveď očakáva. Uvedená lehota je najmenej jeden týždeň.

3. V prípadoch uvedených v odsekoch 1 a 2 sa dožiadanie o prevzatie iným členským štátom podá na štandardnom tlačive a obsahuje dôkazy alebo indície, ktoré sú opísané v dvoch zoznamoch uvedených v článku 22 ods. 3, a/alebo relevantné časti z vyhlásenia žiadateľa, ktoré orgánom dožiadaného členského štátu umožnia overiť, či je zodpovedný na základe kritérií stanovených v tomto nariadení.

Komisia prostredníctvom vykonávacích aktov prijme jednotné podmienky vyhotovovania a predkladania dožiadaní o prevzatie. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 44 ods. 2.

Článok 22

Odpoveď na dožiadanie o prevzatie

1. Dožiadaný členský štát vykoná potrebné kontroly a vydá rozhodnutie o dožiadaní o prevzatie žiadateľa do dvoch mesiacov odo dňa doručenia dožiadania.

2. V postupe na určenie zodpovedného členského štátu sa použijú dôkazné prostriedky a indície.

3. Komisia prostredníctvom vykonávacích aktov zostaví a pravidelne reviduje dva zoznamy uvádzajúce príslušné dôkazné prostriedky a indície podľa kritérií uvedených v písmenách a) a b) tohto odseku. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 44 ods. 2.

a) Dôkaz:

i) vzťahuje sa na formálny dôkaz, ktorý určuje zodpovednosť podľa tohto nariadenia, pokiaľ ho nevyvráti dôkaz o opaku;

ii) členské štáty poskytnú výboru ustanovenému v článku 44 vzory rôznych typov administratívnych dokumentov podľa typológie ustanovenej v zozname formálnych dôkazov;

b) Indícia:

i) vzťahuje sa na indikatívne prvky, ktoré, hoci sú vyvrátiateľné, v určitých prípadoch môžu byť dostatočné podľa dôkaznej hodnoty, ktorá sa im pripísala;

ii) ich dôkazná hodnota vo vzťahu k zodpovednosti za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu sa ohodnotí osobitne v každom konkrétnom prípade.

4. Požiadavka dôkazu by nemala prekročiť rámec toho, čo je potrebné pre náležité uplatňovanie tohto nariadenia.

5. Ak neexistuje žiaden formálny dôkaz, dožiadaný členský štát uzná svoju zodpovednosť, ak sú indície logické, overiteľné a dostatočne podrobné na ustanovenie zodpovednosti.

6. Ak žiadajúci členský štát žiada o bezodkladné vybavenie v súlade s článkom 21 ods. 2, dožiadaný členský štát vynaloží všetko úsilie na to, aby dodržal požadovanú lehotu. Vo výnimočných prípadoch, keď je možné preukázať, že posúdenie dožiadania o prevzatie žiadateľa je mimoriadne zložitá, môže dožiadaný členský štát dať svoju odpoveď po požadovanej lehote, v každom prípade však do jedného mesiaca. V takýchto situáciách musí dožiadaný členský štát oznámiť svoje rozhodnutie o odložení odpovede žiadajúcemu členskému štátu v pôvodne požadovanej lehote.

7. Nekonanie v dvojmesačnej lehote uvedenej v odseku 1 a v jednomesačnej lehote uvedenej v odseku 6 sa považuje za akceptovanie dožiadania a ukladá povinnosť prevziať danú osobu, ako aj povinnosť zabezpečiť náležité opatrenia pre jej príchod.

ODDIEL III

Postupy pre dožiadania o prijatie späť

Článok 23

Predloženie dožiadania o prijatie späť, keď sa v žiadajúcom členskom štáte podala nová žiadosť

1. Ak členský štát, v ktorom osoba uvedená v článku 18 ods. 1 písm. b), c) alebo d) podala novú žiadosť o medzinárodnú

ochranu, považuje za zodpovedný iný členský štát v súlade s článkom 20 ods. 5 a článkom 18 ods. 1 písm. b), c) alebo d), môže tento iný členský štát požiadať, aby prijal späť túto osobu.

2. Dožiadanie o prijatie späť sa podá čo najskôr a v každom prípade do dvoch mesiacov od získania kladného výsledku porovnávania zo systému Eurodac podľa článku 9 ods. 5 nariadenia (EÚ) č. 603/2013.

Ak sa dožiadanie o prijatie späť zakladá na inom dôkaze než na údajoch získaných zo systému Eurodac, zašle sa dožiadanému členskému štátu do troch mesiacov od dátumu podania žiadosti o medzinárodnú ochranu v zmysle článku 20 ods. 2.

3. Ak sa dožiadanie o prijatie späť nepodá v lehotách stanovených v odseku 2, za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu je zodpovedný členský štát, v ktorom sa podala nová žiadosť.

4. Dožiadanie o prijatie späť sa podáva na štandardnom tlačíve a obsahuje dôkazy alebo indície opísané v dvoch zoznamoch uvedených v článku 22 ods. 3 a/alebo relevantné časti z vyhlásení dotknutej osoby, ktoré orgánom dožiadaného členského štátu umožnia overiť, či je zodpovedný na základe kritérií stanovených v tomto nariadení.

Komisia prostredníctvom vykonávacích aktov prijme jednotné podmienky vyhotovovania a predkladania dožiadaní o prijatie späť. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 44 ods. 2.

Článok 24

Predloženie dožiadania o prijatie späť, keď sa v žiadajúcom členskom štáte nepodala nová žiadosť

1. Ak členský štát, na území ktorého sa osoba uvedená v článku 18 ods. 1 písm. b), c) alebo d) zdržiava bez povolenia na pobyt a ktorému sa nepodala žiadna nová žiadosť o medzinárodnú ochranu, považuje za zodpovedný iný členský štát v súlade s článkom 20 ods. 5 a článkom 18 ods. 1 písm. b), c) alebo d), môže tento iný členský štát požiadať, aby prijal uvedenú osobu späť.

2. Odchylné od článku 6 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/115/ES zo 16. decembra 2008 o spoločných normách a postupoch členských štátov na účely návratu štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa neoprávnene

zdržiavajú na ich území ⁽¹⁾, ak sa členský štát, na území ktorého sa osoba zdržiava bez povolenia na pobyt, rozhodne vyhľadávať v systéme Eurodac v súlade s článkom 17 nariadenia (EÚ) č. 603/2013, dožiadanie o prijatie späť osoby uvedenej v článku 18 ods. 1 písm. b) alebo c) tohto nariadenia alebo osoby uvedenej v jeho článku 18 ods. 1 písm. d), ktorej žiadosť o medzinárodnú ochranu nebola zamietnutá konečným rozhodnutím, sa podá čo najskôr a v každom prípade do dvoch mesiacov od získania kladného výsledku porovnávania zo systému Eurodac podľa článku 17 ods. 5 nariadenia (EÚ) č. 603/2013.

Ak sa dožiadanie o prijatie späť zakladá na inom dôkaze než na údajoch získaných zo systému Eurodac, zašle sa dožiadateľmu členskému štátu do troch mesiacov odo dňa, kedy žiadajúci členský štát získal vedomosť o tom, že v prípade dotknutej osoby môže byť zodpovedným iný členský štát.

3. Ak sa dožiadanie o prijatie späť nepodá v lehotách stanovených v odseku 2, členský štát, na území ktorého sa dotknutá osoba zdržiava bez povolenia na pobyt, umožní uvedenej osobe podať novú žiadosť.

4. Ak sa osoba uvedená v článku 18 ods. 1 písm. d) tohto nariadenia, ktorej žiadosť o medzinárodnú ochranu bola v jednom členskom štáte zamietnutá konečným rozhodnutím, zdržiava na území iného členského štátu bez povolenia na pobyt, tento iný členský štát môže buď dožiadať prvý členský štát, aby prijal dotknutú osobu späť, alebo uskutočniť konanie o návrate v súlade so smernicou 2008/115/ES.

Keď sa tento iný členský štát rozhodne dožiadať prvý členský štát, aby prijal dotknutú osobu späť, neuplatňujú sa pravidlá ustanovené v smernici 2008/115/ES.

5. Dožiadanie o prijatie osoby uvedenej v článku 18 ods. 1 písm. b), c) alebo d) späť sa podáva na štandardnom tlačive a obsahuje dôkazy alebo indície opísané v dvoch zoznamoch uvedených v článku 22 ods. 3 a/alebo relevantné časti z vyhlásení dotknutej osoby, ktoré orgánom dožiadateľného členského štátu umožnia overiť, či je zodpovedný na základe kritérií stanovených v tomto nariadení.

Komisia prostredníctvom vykonávacích aktov zostaví a pravidelne reviduje dva zoznamy uvádzajúce príslušné dôkazné prostriedky a indície podľa kritérií uvedených v článku 22 ods. 3 písm. a) a b) a prijme jednotné podmienky vyhotovovania a predkladania dožiadaní o prijatie späť. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 44 ods. 2.

Článok 25

Odpoveď na dožiadanie o prijatie späť

1. Dožiadateľ členský štát vykoná potrebné kontroly a rozhodne o dožiadaní o prijatie dotknutej osoby späť čo najskôr a v každom prípade najneskôr do jedného mesiaca odo dňa doručenia dožiadania. Ak sa dožiadanie zakladá na

údajoch získaných zo systému Eurodac, uvedená lehota sa skráti na dva týždne.

2. Nekonanie v lehote jedného mesiaca alebo dvoch týždňov uvedených v odseku 1 sa považuje za akceptovanie dožiadania a ukladá povinnosť prijať späť dotknutú osobu, ako aj povinnosť zabezpečiť náležité opatrenia pre jej príchod.

ODDIEL IV

Procesné záruky

Článok 26

Oznámenie rozhodnutia o odovzdaní

1. Keď dožiadateľ členský štát akceptuje, že má prevziať alebo prijať späť žiadateľa alebo inú osobu uvedenú v článku 18 ods. 1 písm. c) alebo d), žiadajúci členský štát oznámi dotknutej osobe rozhodnutie o jej odovzdaní do zodpovedného členského štátu a v príslušných prípadoch aj rozhodnutie neposudzovať jej žiadosť o medzinárodnú ochranu. Ak dotknutú osobu zastupuje právny zástupca alebo iný poradca, môže členský štát rozhodnúť, že rozhodnutie oznámi tomuto právnickému zástupcovi alebo poradcovi a nie dotknutej osobe, a prípadne ju o rozhodnutí upovedomí.

2. V rozhodnutí uvedenom v odseku 1 sa uvedú informácie o dostupných opravných prostriedkoch vrátane prípadného práva požiadať o odkladný účinok a o lehotách, v ktorých sa tieto prostriedky uplatňujú a na uskutočnenie odovzdania, a ak to je potrebné, uvedú sa informácie o mieste a čase, kedy sa má dotknutá osoba dostaviť, ak cestuje do zodpovedného členského štátu vlastnými prostriedkami.

Členské štáty zabezpečia, aby sa dotknutej osobe spolu s rozhodnutím uvedeným v odseku 1 poskytli informácie o osobách alebo subjektoch, ktoré môžu danej osobe poskytnúť právnu pomoc, ak neboli tieto informácie poskytnuté už skôr.

3. Ak dotknutej osobe nepomáha ani ju nezastupuje právny zástupca alebo iný poradca, členské štáty ju informujú o hlavných častiach rozhodnutia, pričom vždy uvedú informácie o dostupných právnych opravných prostriedkoch a lehotách, v ktorých sa tieto prostriedky uplatňujú, a to v jazyku, ktorému dotknutá osoba rozumie alebo o ktorom sa odôvodnene predpokladá, že mu rozumie.

Článok 27

Opravné prostriedky

1. Žiadateľ alebo iná osoba uvedená v článku 18 ods. 1 písm. c) alebo d) má právo na účinný opravný prostriedok vo forme odvolania proti rozhodnutiu o odovzdaní alebo vo forme vecného alebo právneho preskúmania tohto rozhodnutia, a to na súde.

2. Členské štáty stanovia primeranú lehotu, v rámci ktorej môže dotknutá osoba uplatniť svoje právo na účinný opravný prostriedok podľa odseku 1.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 348, 24.12.2008, s. 98.

3. Na účely odvolania proti rozhodnutiu o odovzdaní alebo jeho preskúmania členské štáty vo svojom vnútroštátnom práve stanovía, že:

- a) na základe odvolania alebo preskúmania získava dotknutá osoba právo zotrvať na území daného členského štátu až do prijatia rozhodnutia vo veci odvolania alebo preskúmania, alebo
- b) odovzdanie sa automaticky odkladá a tento odklad zanikne po určitom primeranom období, počas ktorého má súd po podrobnom a prísnom preskúmaní rozhodnúť o tom, či má odvolanie alebo preskúmanie odkladný účinok, alebo
- c) dotknutá osoba môže v primeranej lehote požiadať súd o odklad výkonu rozhodnutia o odovzdaní do prijatia rozhodnutia vo veci jej odvolania alebo preskúmania. Členské štáty zabezpečia, aby bol k dispozícii účinný opravný prostriedok, a to odkladom odovzdania do prijatia rozhodnutia o prvej žiadosti o odklad. Každé rozhodnutie o tom, či sa výkon rozhodnutia o odovzdaní odloží, sa prijme v primeranej lehote, ktorá zároveň umožní podrobné a prísne preskúmanie žiadosti o odklad. V rozhodnutí o tom, že výkon rozhodnutia o odovzdaní sa neodloží, sa uvedú dôvody, na ktorých sa zakladá.

4. Členské štáty môžu stanoviť, že príslušné orgány môžu bez návrhu rozhodnúť, že výkon rozhodnutia o odovzdaní sa odloží do prijatia rozhodnutia o odvolaní alebo preskúmaní.

5. Členské štáty zabezpečia, aby mala dotknutá osoba prístup k právnej pomoci a v prípade potreby aj k jazykovej pomoci.

6. Členské štáty zabezpečia na požiadanie bezplatné poskytnutie právnej pomoci, ak dotknutá osoba nie je schopná hradiť s tým spojené náklady. Členské štáty môžu stanoviť, že pokiaľ ide o poplatky a iné náklady, so žiadateľmi sa nezaobchádza priaznivejšie ako sa v otázkach právnej pomoci spravídla zaobchádza s ich štátnymi príslušníkmi.

Bez toho, aby svojvoľne obmedzovali prístup k právnej pomoci, môžu členské štáty stanoviť, že bezplatná právna pomoc a zastupovanie sa neprizná v prípadoch, keď sa príslušný orgán alebo súd domnieva, že odvolanie alebo preskúmanie nemá reálnu šancu na úspech.

Keď rozhodnutie o neposkytnutí bezplatnej právnej pomoci a zastupovania podľa tohto odseku prijíma iný orgán než súd, členské štáty stanovía právo podať na súde účinný opravný prostriedok proti uvedenému rozhodnutiu.

Pri splnení požiadaviek stanovených v tomto odseku členské štáty zabezpečia, aby sa právna pomoc a zastupovanie svoj-

voľne neobmedzovali a žiadateľovi sa nebránilo v účinnom prístupe k spravodlivosti.

Právna pomoc zahŕňa aspoň prípravu požadovaných procesných písomností a zastupovanie pred súdom a môže sa obmedziť na právnych zástupcov alebo poradcov osobitne určených vnútroštátnym právom na poskytovanie právnej pomoci a zastupovanie.

Postupy na prístup k právnej pomoci sa stanovía vo vnútroštátnom práve.

ODDIEL V

Zaistenie na účely odovzdania

Článok 28

Zaistenie

1. Členské štáty nezaistia osobu len z toho dôvodu, že v súvislosti s ňou prebieha konanie podľa tohto nariadenia.

2. Ak existuje značné riziko úteku, členské štáty môžu dotknutú osobu zaistiť na účely zabezpečenia konania o odovzdaní v súlade s týmto nariadením, a to na základe individuálneho posúdenia a len vtedy, ak je zaistenie primeraným opatrením a nie je možné účinne uplatniť iné, miernejšie alternatívne donucovacie opatrenia.

3. Zaistenie musí byť čo najkratšie a nesmie trvať dlhšie, než je opodstatnene nevyhnutné na riadne vykonanie požadovaných administratívnych postupov až do uskutočnenia odovzdania podľa tohto nariadenia.

Ak je osoba zaistená podľa tohto článku, lehota na podanie dožiadania o prevzatie alebo prijatie späť nesmie presiahnuť jeden mesiac od podania žiadosti. Členský štát, ktorý vedie konanie podľa tohto nariadenia, požiada v takom prípade o urýchlenú odpoveď. Táto odpoveď musí byť poskytnutá do dvoch týždňov od prijatia dožiadania. Ak nedôjde k poskytnutiu odpovedi v tejto dvojtýždňovej lehote, považuje sa to za akceptovanie dožiadania a má za dôsledok povinnosť prevziať alebo prijať späť osobu, ako aj povinnosť zabezpečiť potrebné opatrenia na jej príchod.

Ak je osoba zaistená podľa tohto článku, jej odovzdanie zo žiadajúceho členského štátu do zodpovedného členského štátu sa vykoná ihneď, ako je to možné, najneskôr však do šiestich týždňov od implicitného alebo výslovného akceptovania dožiadania o prevzatie alebo prijatie späť dotknutej osoby iným členským štátom alebo odvtedy, keď zanikol odkladný účinok odvolania alebo preskúmania podľa článku 27 ods. 3.

Ak žiadajúci členský štát nedodrží lehoty na podanie dožiadania o prevzatie alebo prijatie späť, alebo ak sa odovzdanie nevykoná v šesťtyždňovej lehote uvedenej v treťom pododseku, osoba nesmie byť dlhšie zaistená. Články 21, 23, 24 a 29 sa naďalej zodpovedajúcim spôsobom uplatňujú.

4. Pokiaľ ide o podmienky zaistenia osôb a záruky vzťahujúce sa na zaistené osoby, na zabezpečenie postupov odovzdania do zodpovedného členského štátu sa uplatňujú články 9, 10 a 11 smernice 2013/33/EÚ.

ODDIEL VI

Odovzdania

Článok 29

Modalita a lehoty

1. Odovzdanie žiadateľa alebo inej osoby uvedenej v článku 18 ods. 1 písm. c) alebo d) zo žiadajúceho členského štátu do zodpovedného členského štátu sa uskutoční v súlade s vnútroštátnym právom žiadajúceho členského štátu, po porade medzi dotknutými členskými štátmi, akonáhle to je prakticky možné a najneskôr do šiestich mesiacov od akceptovania dožiadania iným členským štátom o prevzatie alebo prijatie späť dotknutej osoby alebo konečného rozhodnutia o odvolaní alebo preskúmaní, ak majú v súlade s článkom 27 ods. 3 odkladný účinok.

Ak sa odovzdania do zodpovedného členského štátu vykonávajú odchodom s dozorom alebo eskortovaním, členské štáty zabezpečia, aby sa vykonávali ľudským spôsobom a aby sa pritom v plnej miere dodržiavali základné práva a ľudská dôstojnosť.

Ak to je potrebné, žiadajúci členský štát vydá žiadateľovi *laissez passer* (priepustku). Komisia prostredníctvom vykonávacích aktov stanoví vzor *laissez passer* (priepustky). Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 44 ods. 2.

Zodpovedný členský štát podľa potreby informuje žiadajúci členský štát o bezpečnom príchode dotknutej osoby alebo o skutočnosti, že sa nedostavila v stanovenej lehote.

2. Ak sa odovzdanie neuskutoční v lehote šiestich mesiacov, zodpovedný členský štát bude zbavený svojej povinnosti prevziať alebo prijať späť dotknutú osobu a táto zodpovednosť sa presunie na žiadajúci členský štát. Táto lehota sa môže predĺžiť najviac na jeden rok, ak sa odovzdanie nemohlo uskutočniť kvôli uväzneniu dotknutej osoby, alebo najviac na osemnásť mesiacov, ak je dotknutá osoba na úteku.

3. Ak bola osoba odovzdaná chybné, alebo ak bolo rozhodnutie o odovzdaní na základe odvolania alebo preskúmania

zrušené po tom, ako sa uskutočnilo odovzdanie, členský štát, ktorý uskutočnil odovzdanie, bezodkladne prijme túto osobu späť.

4. Komisia prostredníctvom vykonávacích aktov stanoví jednotné podmienky pre konzultácie a výmenu informácií medzi členskými štátmi, najmä v prípadoch odložených alebo oneskorených odovzdaní, odovzdaní po povinnom akceptovaní, alebo v prípadoch odovzdania maloletých či závislých osôb, ako aj v prípadoch odovzdaní pod dozorom. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 44 ods. 2.

Článok 30

Náklady odovzdania

1. Náklady, ktoré je potrebné vynaložiť na odovzdanie žiadateľa alebo inej osoby uvedenej v článku 18 ods. 1 písm. c) alebo d) do zodpovedného členského štátu, nesie odovzdávajúci členský štát.

2. Ak sa má dotknutá osoba odovzdať späť do členského štátu v dôsledku chybného odovzdania alebo rozhodnutia o odovzdaní, ktoré bolo na základe odvolania alebo preskúmania zrušené po tom, ako sa uskutočnilo odovzdanie, je za náklady spojené s odovzdaním dotknutej osoby naspäť na jeho územie zodpovedný ten členský štát, ktorý uskutočnil pôvodné odovzdanie.

3. Úhrada nákladov takéhoto odovzdania sa nesmie žiadať od osôb, ktoré sa majú odovzdať podľa tohto nariadenia.

Článok 31

Výmena relevantných informácií pred uskutočnením odovzdaní

1. Členský štát uskutočňujúci odovzdanie žiadateľa alebo inej osoby uvedenej v článku 18 ods. 1 písm. c) alebo d) oznámi zodpovednému členskému štátu tie osobné údaje o odovzdávanej osobe, ktoré sú náležité, relevantné a primerané na výlučný účel, ktorým je zabezpečiť, aby orgány príslušné podľa vnútroštátneho práva zodpovedného členského štátu boli schopné poskytnúť tejto osobe primeranú pomoc vrátane bezprostrednej zdravotnej starostlivosti potrebnej na ochranu jej životne dôležitých záujmov a zabezpečiť kontinuitu, pokiaľ ide o ochranu a práva poskytované týmto nariadením a inými príslušnými právnymi nástrojmi v oblasti azylu. Tieto údaje sa zodpovednému členskému štátu oznámia s dostatočným predstihom pred uskutočnením odovzdania s cieľom zabezpečiť, aby orgány príslušné podľa vnútroštátneho práva mali dostatok času na prijatie potrebných opatrení.

2. Pokiaľ sú tieto informácie dostupné orgánom príslušným podľa vnútroštátneho práva, odovzdávajúci členský štát zašle zodpovednému členskému štátu všetky informácie, ktoré sú nevyhnutné na zabezpečenie práv a bezprostredných osobitných potrieb odovzdávanej osoby, najmä:

- a) všetky okamžité opatrenia, ktoré je zodpovedný členský štát povinný vykonať na primerané zabezpečenie osobitných potrieb odovzdávanej osoby vrátane bezprostrednej zdravotnej pomoci, ktorá môže byť požadovaná;
- b) v príslušných prípadoch kontaktné údaje rodinných príslušníkov, príbuzných alebo iných osôb blízkych rodine v prijímačom členskom štáte;
- c) v prípade maloletých osôb informácie týkajúce sa ich vzdelania;
- d) posudzovanie veku žiadateľa.

3. Výmena informácií podľa tohto článku sa uskutočňuje len medzi orgánmi, ktoré boli Komisii oznámené v súlade s článkom 35 tohto nariadenia prostredníctvom elektronickej komunikačnej siete „DubliNet“ zriadenej podľa článku 18 nariadenia (ES) č. 1560/2003. Informácie poskytnuté v rámci výmeny informácií sa využijú len na účely uvedené v odseku 1 tohto článku a ďalej sa nespracúvajú.

4. V záujme uľahčenia výmeny informácií medzi členskými štátmi Komisia prostredníctvom vykonávacích aktov vypracuje vzor štandardného tlačiva na zasielanie údajov požadovaných podľa tohto článku. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 44 ods. 2.

5. Na výmenu informácií podľa tohto článku sa vzťahujú pravidlá ustanovené v článku 34 ods. 8 až 12.

Článok 32

Výmena údajov o zdravotnom stave pred uskutočnením odovzdania

1. Pokiaľ sú dostupné orgánu príslušnému podľa vnútroštátneho práva, odovzdávajúci členský štát poskytne zodpovednému členskému štátu informácie o všetkých osobitných potrebách odovzdávanej osoby, pričom tieto môžu v osobitných prípadoch zahŕňať informácie o fyzickom a duševnom zdraví odovzdávanej osoby, a to výhradne na účel poskytovania zdravotnej starostlivosti alebo liečby, a to najmä pokiaľ ide o osoby so zdravotným postihnutím, starších ľudí, tehotné ženy, maloleté osoby a osoby, ktoré boli mučené, znásilnené alebo vystavené iným závažným formám psychického, fyzického a sexuálneho násillia. Informácie sa poskytujú na spoločnom osvedčení o zdravotnom stave, ku ktorému sa pripoja potrebné dokumenty. Zodpovedný členský štát zabezpečí, aby sa tieto osobitné potreby zodpovedajúcim spôsobom naplnili, a to najmä pokiaľ ide o nevyhnutnú zdravotnú starostlivosť, ktorá môže byť potrebná.

Komisia prostredníctvom vykonávacích aktov vypracuje vzor spoločného osvedčenia o zdravotnom stave. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 44 ods. 2.

2. Odovzdávajúci členský štát poskytne zodpovednému členskému štátu informácie uvedené v odseku 1, len ak získal výslovný súhlas žiadateľa a/alebo jeho zástupcu, alebo ak žiadateľ nie je fyzicky alebo právne spôsobilý na udelenie súhlasu a takéto poskytnutie informácií je nevyhnutné na ochranu životne dôležitých záujmov žiadateľa alebo inej osoby. Chýbajúci súhlas vrátane odmietnutia udelenia súhlasu nebráni uskutočneniu odovzdania.

3. Spracovanie osobných zdravotných údajov uvedených v odseku 1 vykonáva len odborný zdravotnícky pracovník, ktorý je podľa vnútroštátneho práva alebo pravidiel ustanovených príslušnými vnútroštátnymi orgánmi povinný zachovávať služobné tajomstvo, alebo inou osobou, ktorá podlieha rovnocennej povinnosti služobného tajomstva.

4. Výmena informácií podľa tohto článku sa uskutočňuje len medzi odbornými zdravotníkmi pracovníkmi alebo inými osobami uvedenými v odseku 3. Informácie poskytnuté v rámci výmeny informácií sa môžu použiť len na účely uvedené v odseku 1 a ďalej sa nespracúvajú.

5. Komisia prostredníctvom vykonávacích aktov prijme jednotné podmienky a praktické opatrenia na výmenu informácií podľa odseku 1 tohto článku. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 44 ods. 2.

6. Na výmenu informácií podľa tohto článku sa uplatňujú pravidlá stanovené v článku 34 ods. 8 až 12.

Článok 33

Mechanizmus včasného varovania, pripravenosti a krízového riadenia

1. Keď Komisia najmä na základe informácií zhromaždených EASO podľa nariadenia (EÚ) č. 439/2010 zistí, že uplatňovanie tohto nariadenia môže byť ohrozené na základe opodstatnenej hrozby osobitného tlaku na azylový systém členského štátu a/alebo v dôsledku problémov s fungovaním azylového systému niektorého členského štátu, v spolupráci s EASO v odporúčaní daný členský štát vyzve, aby vypracoval preventívny akčný plán.

Dotknutý členský štát informuje Radu a Komisiu o tom, či má v úmysle predložiť preventívny akčný plán na zvládnutie tlaku a/alebo problémov s fungovaním svojho azylového systému, pričom zabezpečí ochranu základných práv žiadateľov o medzinárodnú ochranu.

Členský štát môže z vlastného podnetu vypracovať preventívny akčný plán a jeho následné revízie. Pri vypracúvaní preventívneho akčného plánu môže členský štát požiadať o pomoc Komisiu, iné členské štáty, EASO a iné relevantné agentúry Únie.

2. Ak sa vypracuje preventívny akčný plán, dotknutý členský štát ho predloží a podáva pravidelné správy o jeho vykonávaní Rade a Komisii. Komisia následne informuje Európsky parlament o kľúčových prvkoch preventívneho akčného plánu. Komisia predkladá správy o jeho vykonávaní Rade a zasiela ich Európskemu parlamentu.

Dotknutý členský štát prijme všetky vhodné opatrenia na riešenie osobitného tlaku na svoj azylový systém alebo na zabezpečenie odstránenia zistených nedostatkov predtým, ako sa situácia zhorší. Ak preventívny akčný plán zahŕňa opatrenia na riešenie osobitného tlaku na azylový systém členského štátu, ktorým by mohlo byť ohrozené uplatňovanie tohto nariadenia, Komisia sa pred podaním správy Európskemu parlamentu a Rade poradí s EASO.

3. Ak Komisia na základe analýzy EASO zistí, že vykonávaním preventívneho akčného plánu sa neodstránili zistené nedostatky, alebo ak existuje vážne riziko, že situácia v oblasti azylu v dotknutom členskom štáte prerastie do krízy, ktorú pravdepodobne nebude možné riešiť preventívnym akčným plánom, môže Komisia, prípadne v spolupráci s EASO, požiadať dotknutý členský štát, aby vypracoval akčný plán krízového riadenia a v prípade potreby aj jeho revízie. Akčným plánom krízového riadenia sa počas celého procesu zabezpečí dodržiavanie *acquis* Únie v oblasti azylu, najmä základných práv žiadateľov o medzinárodnú ochranu.

Dotknutý členský štát po požiadaní, aby vypracoval akčný plán krízového riadenia, ho v spolupráci s Komisiou a EASO urýchlene vypracuje, najneskôr však do troch mesiacov odo dňa, kedy bol požiadaný.

Dotknutý členský štát predloží svoj akčný plán krízového riadenia a aspoň raz za tri mesiace podá správu o jeho vykonávaní Komisii a v prípade potreby iným príslušným zainteresovaným stranám, napríklad EASO.

Komisia informuje Európsky parlament a Radu o akčnom pláne krízového riadenia, jeho prípadných revíziách a ich vykonávaní. V týchto správach uvedie dotknutý členský štát údaje na účely monitorovania dodržiavania akčného plánu krízového riadenia, napríklad údaje o dĺžke konania, podmienkach zaistenia a prijímacíj kapacite v súvislosti s prílevom žiadateľov.

4. Rada počas celého procesu včasného varovania, pripravenosti a krízového riadenia stanoveného v tomto článku

podrobne sleduje situáciu a môže požiadať o ďalšie informácie a poskytnúť politické usmernenia, najmä pokiaľ ide o naliehavosť a závažnosť situácie, a teda potrebu, aby členský štát vypracoval buď preventívny akčný plán alebo v prípade potreby akčný plán krízového riadenia. Európsky parlament a Rada môžu počas celého procesu rokovať a poskytovať usmernenia týkajúce sa akýchkoľvek opatrení solidarity, ktoré považujú za vhodné.

KAPITOLA VII

ADMINISTRATÍVNA SPOLUPRÁCA

Článok 34

Zdieľanie informácií

1. Každý členský štát oznámi ktorémukoľvek členskému štátu, ktorý o to požiada, také osobné údaje týkajúce sa žiadateľa, ktoré sú primerané, relevantné a nie sú nadbytočné na:

- a) určenie zodpovedného členského štátu;
- b) posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu;
- c) plnenie akéhokoľvek záväzku vyplývajúceho z tohto nariadenia.

2. Informácie uvedené v odseku 1 sa môžu vzťahovať iba na:

- a) osobné údaje žiadateľa, a ak je to potrebné, jeho rodinných príslušníkov, príbuzných alebo iných osôb blízkych rodine (celé meno a podľa potreby predchádzajúce meno, prezývky alebo pseudonymy; štátnu príslušnosť, súčasnú a predchádzajúcu; dátum a miesto narodenia);
- b) osobné a cestovné doklady (číslo, platnosť, dátum vydania, vydávajúci orgán, miesto vydania atď.);
- c) iné informácie potrebné na zistenie totožnosti žiadateľa vrátane odtlačkov prstov spracovaných v súlade s nariadením (EÚ) č. 603/2013;

d) miesta pobytu a precestované trasy;

e) povolenia na pobyt alebo víza vydané členským štátom;

f) miesto podania žiadosti;

g) dátum podania akejkoľvek predchádzajúcej žiadosti o medzinárodnú ochranu, dátum podania súčasnej žiadosti, dosiahnuté štádium v konaní a rozhodnutie, ak bolo prijaté.

3. Okrem toho, ak je to potrebné na posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu, zodpovedný členský štát môže požiadať iný členský štát, aby ho informoval, na akých dôvodoch zakladá žiadateľ svoju žiadosť, a ak je to vhodné, aké boli dôvody akýchkoľvek prijatých rozhodnutí týkajúcich sa žiadateľa. Tento iný členský štát môže odmietnuť odpovedať na dožiadanie, ktorá mu bolo predložené, ak by oznámenie takýchto informácií pravdepodobne poškodilo jeho základné záujmy alebo ochranu slobôd a základných práv dotknutej osoby alebo iných. V každom prípade podlieha požadované oznámenie informácií písomnému súhlasu žiadateľa o medzinárodnú ochranu, pričom získanie takehoto súhlasu prislúcha žiadajúcemu členskému štátu. V tomto prípade musí žiadateľ vedieť, k akej konkrétnej informácii vyjadruje svoj súhlas.

4. Každé dožiadanie o informácie sa posiela len v súvislosti s jednotlivou žiadosťou o medzinárodnú ochranu. Musia sa v ňom uviesť dôvody, na ktorých sa zakladá, a ak má za cieľ overiť, či existuje kritérium, na základe ktorého by pravdepodobne pripadla zodpovednosť dožiadateľnému členskému štátu, uvedie, na základe akého dôkazu, a tiež príslušné informácie zo spoľahlivých zdrojov o spôsoboch a prostriedkoch, akými žiadateľ vstúpil na územia členských štátov, alebo na akej špecifickej a overiteľnej časti vyhlásenia žiadateľa je založené. Toto znamená, že takéto príslušné informácie zo spoľahlivých zdrojov samy osebe nie sú dostatočné na určenie zodpovednosti a právomoci členského štátu podľa tohto nariadenia, avšak môžu prispieť k hodnoteniu iných ukazovateľov, ktoré sa týkajú konkrétneho žiadateľa.

5. Dožiadateľ členský štát je povinný odpovedať do piatich týždňov. Akékoľvek oneskorenie s odpoveďou musí byť riadne zdôvodnené. Nedodržanie päťtýždňovej lehoty nezbavuje dožiadateľ členský štát povinnosti odpovedať. Ak sa v rámci zisťovania uskutočňovaného dožiadateľným členským štátom, ktorý nedodržiaval maximálnu lehotu, zatají informácia, ktorá preukazuje, že je zodpovedným štátom, nemôže sa tento členský štát dovoliť uplynutia lehôt stanovených v článkoch 21, 23 a 24 ako dôvodu, na základe ktorého odmieta vyhovieť dožiadaniu o prevzatie alebo prijatie späť. V takom prípade sa lehoty na predloženie dožiadania o prevzatie alebo prijatie späť stanovené v článkoch 21, 23 a 24 predlžujú o dobu, ktorá zodpovedá oneskoreniu odpovede dožiadateľného členského štátu.

6. Výmena informácií sa uskutoční na dožiadanie členského štátu a môže sa uskutočniť iba medzi orgánmi, ktorých vymenovanie každým členským štátom bolo oznámené Komisii v súlade s článkom 35 ods. 1.

7. Vymieňané informácie sa môžu použiť iba na účely ustanovené v odseku 1. V každom členskom štáte sa takéto informácie môžu oznamovať, v závislosti od typu a právomocí prijímajúceho orgánu, iba orgánom a súdom, ktoré sú poverené:

a) určením zodpovedného členského štátu;

b) posúdením žiadosti o medzinárodnú ochranu;

c) plnením akéhokoľvek záväzku vyplývajúceho z tohto nariadenia.

8. Členský štát, ktorý odosiela informácie, zabezpečí, aby boli presné a aktuálne. Ak vyjde najavo, že odoslal informácie, ktoré sú nepresné, alebo ktoré sa nemali odoslať, prijímajúce členské štáty sú o tom ihneď informované. Tieto sú povinné opraviť takéto informácie alebo ich vymazať.

9. Žiadateľ má právo byť na základe žiadosti informovaný o akýchkoľvek spracúvaných údajoch, ktoré sa ho týkajú.

Ak žiadateľ zistí, že pri spracovaní údajov bolo porušené toto nariadenie alebo smernica 95/46/ES, najmä preto, že sú neúplné alebo nepresné, má právo na to, aby boli opravené alebo vymazané.

Orgán, ktorý opravuje alebo vymazáva údaje, podľa potreby informuje členský štát, ktorý odoslal alebo prijal tieto informácie.

Žiadateľ má právo podať žalobu alebo sťažnosť príslušným orgánom alebo súdom členského štátu, ktorý mu odoprel právo na prístup alebo právo na opravu alebo vymazanie údajov, ktoré sa ho týkajú.

10. V každom dotknutom členskom štáte sa vedie evidencia o odoslaní a prijatí vymieňaných informácií v samostatnej zložke pre dotknutú osobu a/alebo v registri.

11. Vymieňané údaje sa uchovávajú počas doby, ktorá neprekračuje dobu potrebnú na účely, na ktoré sa vymenili.

12. Ak údaje nie sú spracúvané automaticky, alebo nie sú obsiahnuté v súbore, alebo sa nepočíta s ich zaradením do súboru, každý členský štát prijme príslušné opatrenia na zabezpečenie súladu s týmto článkom prostredníctvom účinných kontrol.

Článok 35

Príslušné orgány a zdroje

1. Každý členský štát Komisii bezodkladne oznámi konkrétne orgány zodpovedné za plnenie záväzkov vyplývajúcich z tohto nariadenia a ich akékoľvek zmeny a doplnenia. Členské štáty zabezpečia, aby mali tieto orgány potrebné zdroje na plnenie svojich úloh, a najmä na odpovedanie v stanovených lehotách na dožiadania o informácie, dožiadania o prevzatie a dožiadania o prijatie späť žiadateľov.

2. Komisia uverejní konsolidovaný zoznam orgánov uvedených v odseku 1 v *Úradnom vestníku Európskej únie*. Ak v tomto zozname nastanú zmeny, Komisia uverejní raz do roka aktualizovaný konsolidovaný zoznam.

3. Orgánom uvedeným v odseku 1 sa poskytne potrebná odborná príprava zameraná na uplatňovanie tohto nariadenia.

4. Komisia prostredníctvom vykonávacích aktov vytvorí bezpečné elektronické prenosové kanály medzi orgánmi uvedenými v odseku 1 na zasielanie dožiadaní, odpovedí a všetkej písomnej korešpondencie a na zabezpečenie toho, aby odosielatelia automaticky dostávali elektronické potvrdenie o doručení. Uvedené vykonávacie akty sa prijímajú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 44 ods. 2.

Článok 36

Administratívne dojednania

1. Členské štáty si môžu na bilaterálnom základe upraviť medzi sebou administratívne dojednania, ktoré sa týkajú praktických aspektov vykonávania tohto nariadenia s cieľom uľahčiť jeho uplatňovanie a zvýšiť jeho účinnosť. Takéto dojednania sa môžu vzťahovať na:

a) výmeny styčných dôstojníkov;

b) zjednodušenie postupov a skrátenie lehôt vzťahujúcich sa na zasielanie a posúdenie dožiadaní o prevzatie žiadateľov alebo o ich prijatie späť.

2. Členské štáty môžu tiež ponechať v platnosti administratívne dojednania dohodnuté podľa nariadenia (ES) č. 343/2003. Pokiaľ nie sú takéto dojednania v súlade s týmto nariadením, dotknuté členské štáty ich zmenia a doplnia tak, aby odstránili akýkoľvek zistený nesúlad.

3. Pred uzavretím alebo zmenou a doplnením akéhokoľvek dojednania uvedeného v odseku 1 písm. b) sa dotknuté členské štáty poradia s Komisiou o súlade dojednania s týmto nariadením.

4. Ak sa Komisia domnieva, že dojednania uvedené v odseku 1 písm. b) nie sú v súlade s týmto nariadením, v primeranej lehote o tom informuje dotknuté členské štáty. Členské štáty prijímajú vhodné kroky na zmenu a doplnenie dotknutého dojednania v primeranej lehote tak, aby odstránili akýkoľvek zistený nesúlad.

5. Členské štáty oznámia Komisii všetky dojednania uvedené v odseku 1, ich vypovedanie alebo zmenu a doplnenie.

KAPITOLA VIII

ZMIEROVACÍ POSTUP

Článok 37

Zmierovací postup

1. Ak členské štáty nemôžu vyriešiť spor o akejkoľvek záležitosti, ktorá sa týka uplatňovania tohto nariadenia, môžu použiť zmierovací postup ustanovený v odseku 2.

2. Zmierovací postup sa začína na žiadosť jedného zo sporiacich sa členských štátov, ktorá je adresovaná predsedovi výboru zriadeného článkom 44. Vyjadrením súhlasu s použitím zmierovacieho postupu sa dotknuté členské štáty zaväzujú, že v maximálnej možnej miere zohľadnia navrhnuté riešenie.

Predseda výboru vymenuje troch členov výboru zastupujúcich tri členské štáty, ktorých sa netýka daná záležitosť. Títo členovia dostanú písomné alebo ústne vyjadrenia strán a po porade navrhnú do jedného mesiaca, v prípade potreby na základe hlasovania, riešenie.

Rozprave predsedá buď predseda výboru, alebo jeho zástupca. Môže vyjadriť svoje stanovisko, ale nemá hlasovacie právo.

Navrhnuté riešenie, či už ho strany prijímajú, alebo zamietnu, je konečné a neodvolateľné.

KAPITOLA IX

PRECHODNÉ USTANOVENIA A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 38

Bezpečnosť údajov a ochrana údajov

Členské štáty prijímú všetky potrebné opatrenia, aby sa zaistila bezpečnosť prenášaných osobných údajov, a najmä aby sa zabránilo protiprávnemu alebo neoprávnenému prístupu k spracúvaným osobným údajom alebo ich zverejneniu, pozmeňovaniu alebo strate.

Každý členský štát ustanoví, že vnútroštátny dozorný orgán alebo orgány určené podľa článku 28 ods. 1 smernice 95/46/ES nezávisle a v súlade so svojím vnútroštátnym právom monitorujú zákonnosť spracúvania osobných údajov dotknutým členským štátom podľa tohto nariadenia.

Článok 39

Dôvernosť informácií

Členské štáty zabezpečia, aby orgány uvedené v článku 35 boli vo vzťahu k informáciám, ktoré získajú v rámci svojej činnosti, viazané pravidlami dôvernosti stanovenými vo vnútroštátnom práve.

Článok 40

Sankcie

Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby každé zneužitie údajov spracúvaných podľa tohto nariadenia podliehalo účinným, primeraným a odrádzajúcim sankciám vrátane správnych a/alebo trestnoprávnych sankcií v súlade s vnútroštátnym právom.

Článok 41

Prechodné opatrenia

Keď bola žiadosť podaná po dátume uvedenom v článku 49 druhom odseku, zohľadnia sa udalosti, na základe ktorých pravdepodobne vyplynie zodpovednosť členskému štátu podľa tohto nariadenia, aj keď nastali pred týmto dátumom, s výnimkou udalostí uvedených v článku 13 ods. 2.

Článok 42

Počítanie lehôt

Každá lehota stanovená v tomto nariadení sa vypočíta takto:

- a) ak sa lehota vyjadrená v dňoch, týždňoch alebo mesiacoch má počítať od momentu, v ktorom nastane udalosť alebo sa uskutoční konanie, deň, počas ktorého táto udalosť nastane, alebo sa uskutoční konanie, sa nezapočíta do príslušnej lehoty;
- b) lehota vyjadrená v týždňoch alebo mesiacoch sa skončí uplynutím ktoréhokoľvek dňa v poslednom týždni alebo mesiaci,

ktorý je tým istým dňom tohto týždňa alebo prípadne na ten istý deň ako deň, počas ktorého nastala udalosť alebo sa uskutočnilo konanie, od ktorého sa má počítať lehota. Ak pri lehote vyjadrenej v mesiacoch deň, v ktorý sa má skončiť, sa nevyskytuje v poslednom mesiaci, lehota sa skončí uplynutím posledného dňa tohto mesiaca;

- c) do lehoty sa započítavajú soboty, nedele a štátne sviatky v ktoromkoľvek dotknutom členskom štáte.

Článok 43

Územná pôsobnosť

Pokiaľ ide o Francúzsku republiku, toto nariadenie sa vzťahuje iba na jej európske územie.

Článok 44

Výbor

1. Komisii pomáha výbor. Uvedený výbor je výborom v zmysle nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

Ak výbor nevydá žiadne stanovisko, Komisia návrh vykonávacieho aktu neprijme a uplatní sa článok 5 ods. 4 tretí pododsek nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

Článok 45

Vykonávanie delegovania právomoci

1. Právomoc prijímať delegované akty sa Komisii udeľuje za podmienok stanovených v tomto článku.

2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 8 ods. 5 a článku 16 ods. 3 sa Komisii udeľuje na obdobie 5 rokov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia. Komisia predloží správu týkajúcu sa delegovania právomoci najneskôr deväť mesiacov pred uplynutím tohto 5-ročného obdobia. Delegovanie právomoci sa automaticky predlžuje na rovnako dlhé obdobia, pokiaľ Európsky parlament alebo Rada nevznesú voči takémuto predĺženiu námietku najneskôr tri mesiace pred koncom každého obdobia.

3. Delegovanie právomoci uvedené v článku 8 ods. 5 a článku 16 ods. 3 môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci v ňom uvedenej. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.

4. Komisia oznamuje delegovaný akt Európskemu parlamentu a Rade súčasne, a to hneď po jeho prijatí.

5. Delegovaný akt prijatý podľa článku 8 ods. 5 a článku 16 ods. 3 nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote štyroch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade, alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predlži o dva mesiace.

Článok 46

Monitorovanie a hodnotenie

Do 21. júla 2016 podá Komisia správu Európskemu parlamentu a Rade o uplatňovaní tohto nariadenia a podľa potreby navrhne potrebné zmeny a doplnenia. Členské štáty zašlú Komisii všetky informácie potrebné na prípravu tejto správy najneskôr šesť mesiacov pred uplynutím tejto lehoty.

Po predložení tejto správy podá Komisia správu Európskemu parlamentu a Rade o uplatňovaní tohto nariadenia v tom istom čase, ako podáva správy o vykonávaní systému Eurodac podľa článku 40 nariadenia (EÚ) č. 603/2013.

Článok 47

Štatistiky

Členské štáty v súlade s článkom 4 ods. 4 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 862/2007 z 11. júla 2007 o štatistike Spoločenstva o migrácii a medzinárodnej ochrane⁽¹⁾ poskytujú Komisii (Eurostatu) štatistiky o uplatňovaní tohto nariadenia a nariadenia (ES) č. 1560/2003.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné v členských štátoch v súlade so zmluvami.

V Bruseli 26. júna 2013

Za Európsky parlament
predseda
M. SCHULZ

Za Radu
predseda
A. SHATTER

Článok 48

Zrušovacie ustanovenie

Nariadenie (ES) č. 343/2003 sa zrušuje.

Článok 11 ods. 1 a články 13, 14 a 17 nariadenia (ES) č. 1560/2003 sa zrušujú.

Odkazy na zrušené nariadenie alebo články sa považujú za odkazy na toto nariadenie a znejú v súlade s tabuľkou zhody uvedenou v prílohe II.

Článok 49

Nadobudnutie účinnosti a uplatniteľnosť

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie.

Vzťahuje sa na žiadosti o medzinárodnú ochranu podané v čase od prvého dňa šiesteho mesiaca nasledujúceho po nadobudnutí jeho účinnosti a od tohto dňa sa bude vzťahovať na každé dožiadanie o prevzatie alebo prijatie späť žiadateľov bez ohľadu na dátum, kedy bola žiadosť podaná. Členský štát zodpovedný za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu, ktorá bola podaná pred týmto dňom, sa určí podľa kritérií stanovených v nariadení (ES) č. 343/2003.

Odkazy v tomto nariadení na nariadenie (EÚ) č. 603/2013, smernicu 2013/32/EÚ a smernicu 2013/33/EÚ sa do dátumov ich uplatňovania považujú za príslušné odkazy na nariadenie (ES) č. 2725/2000⁽²⁾, smernicu 2003/9/ES⁽³⁾ a smernicu 2005/85/ES⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 199, 31.7.2007, s. 23.

⁽²⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 2725/2000 z 11. decembra 2000, ktoré sa týka zriadenia systému Eurodac na porovnávanie odtlačkov prstov pre účinné uplatňovanie Dublinského dohovoru (Ú. v. ES L 316, 15.12.2000, s. 1).

⁽³⁾ Smernica Rady 2003/9/ES z 27. januára 2003, ktorou sa ustanovujú minimálne normy pre prijímanie žiadateľov o azyl (Ú. v. EÚ L 31, 6.2.2003, s. 18).

⁽⁴⁾ Smernica Rady 2005/85/ES z 1. decembra 2005 o minimálnych štandardoch pre konanie v členských štátoch o priznávaní a odnímaní postavenia utečenca (Ú. v. EÚ L 326, 13.12.2005, s. 13).

*PRÍLOHA I***Zrušené nariadenia (v zmysle článku 48)**

Nariadenie Rady (ES) č. 343/2003

(Ú. v. EÚ L 50, 25.2.2003, s. 1).

Nariadenie Komisie (ES) č. 1560/2003 – iba článok 11 ods. 1 a články 13, 14 a 17

(Ú. v. EÚ L 222, 5.9.2003, s. 3).

PRÍLOHA II

Tabuľka zhody

Nariadenie (ES) č. 343/2003	Toto nariadenie
článok 1	článok 1
článok 2 písm. a)	článok 2 písm. a)
článok 2 písm. b)	—
článok 2 písm. c)	článok 2 písm. b)
článok 2 písm. d)	článok 2 písm. c)
článok 2 písm. e)	článok 2 písm. d)
článok 2 písm. f)	článok 2 písm. e)
článok 2 písm. g)	článok 2 písm. f)
—	článok 2 písm. h)
—	článok 2 písm. i)
článok 2 písm. h)	článok 2 písm. j)
článok 2 písm. i)	článok 2 písm. g)
—	článok 2 písm. k)
článok 2 písm. j) a k)	článok 2 písm. l) a m)
—	článok 2 písm. n)
článok 3 ods. 1	článok 3 ods. 1
článok 3 ods. 2	článok 17 ods. 1
článok 3 ods. 3	článok 3 ods. 3
článok 3 ods. 4	článok 4 ods. 1, úvodná časť
—	článok 4 ods. 1 písm. a) až f)
—	článok 4 ods. 2 a 3
článok 4 ods. 1 až 5	článok 20 ods. 1 až 5
—	článok 20 ods. 5 tretí pododsek
—	článok 5
—	článok 6
článok 5 ods. 1	článok 7 ods. 1
článok 5 ods. 2	článok 7 ods. 2
—	článok 7 ods. 3
článok 6 prvý odsek	článok 8 ods. 1
—	článok 8 ods. 3
článok 6 druhý odsek	článok 8 ods. 4
článok 7	článok 9

Nariadenie (ES) č. 343/2003	Toto nariadenie
článok 8	článok 10
článok 9	článok 12
článok 10	článok 13
článok 11	článok 14
článok 12	článok 15
—	článok 16
článok 13	článok 3 ods. 2
článok 14	článok 11
článok 15 ods. 1	článok 17 ods. 2 prvý pododsek
článok 15 ods. 2	článok 16 ods. 1
článok 15 ods. 3	článok 8 ods. 2
článok 15 ods. 4	článok 17 ods. 2 štvrtý pododsek
článok 15 ods. 5	článok 8 ods. 5 a 6 a článok 16 ods. 2
článok 16 ods. 1 písm. a)	článok 18 ods. 1 písm. a)
článok 16 ods. 1 písm. b)	článok 18 ods. 2
článok 16 ods. 1 písm. c)	článok 18 ods. 1 písm. b)
článok 16 ods. 1 písm. d)	článok 18 ods. 1 písm. c)
článok 16 ods. 1 písm. e)	článok 18 ods. 1 písm. d)
článok 16 ods. 2	článok 19 ods. 1
článok 16 ods. 3	článok 19 ods. 2 prvý pododsek
—	článok 19 ods. 2 druhý pododsek
článok 16 ods. 4	článok 19 ods. 3
—	článok 19 ods. 3 druhý pododsek
článok 17	článok 21
článok 18	článok 22
článok 19 ods. 1	článok 26 ods. 1
článok 19 ods. 2	článok 26 ods. 2 a článok 27 ods. 1
—	článok 27 ods. 2 až 6
článok 19 ods. 3	článok 29 ods. 1
článok 19 ods. 4	článok 29 ods. 2
—	článok 29 ods. 3
článok 19 ods. 5	článok 29 ods. 4
článok 20 ods. 1, úvodná časť	článok 23 ods. 1
—	článok 23 ods. 2
—	článok 23 ods. 3

Nariadenie (ES) č. 343/2003	Toto nariadenie
—	článok 23 ods. 4
článok 20 ods. 1 písm. a)	článok 23 ods. 5 prvý pododsek
—	článok 24
článok 20 ods. 1 písm. b)	článok 25 ods. 1
článok 20 ods. 1 písm. c)	článok 25 ods. 2
článok 20 ods. 1 písm. d)	článok 29 ods. 1 prvý pododsek
článok 20 ods. 1 písm. e)	článok 26 ods. 1 a 2, článok 27 ods. 1, článok 29 ods. 1 druhý a tretí pododsek
článok 20 ods. 2	článok 29 ods. 2
článok 20 ods. 3	článok 23 ods. 5 druhý pododsek
článok 20 ods. 4	článok 29 ods. 4
—	článok 28
—	článok 30
—	článok 31
—	článok 32
—	článok 33
článok 21 ods. 1 až 9	článok 34 ods. 1 až 9 prvý až tretí pododsek
—	článok 34 ods. 9 štvrtý pododsek
článok 21 ods. 10 až 12	článok 34 ods. 10 až 12
článok 22 ods. 1	článok 35 ods. 1
—	článok 35 ods. 2
—	článok 35 ods. 3
článok 22 ods. 2	článok 35 ods. 4
článok 23	článok 36
—	článok 37
—	článok 40
článok 24 ods. 1	—
článok 24 ods. 2	článok 41
článok 24 ods. 3	—
článok 25 ods. 1	článok 42
článok 25 ods. 2	—
článok 26	článok 43

Nariadenie (ES) č. 343/2003	Toto nariadenie
článok 27 ods. 1 a 2	článok 44 ods. 1 a 2
článok 27 ods. 3	—
—	článok 45
článok 28	článok 46
—	článok 47
—	článok 48
článok 29	článok 49

Nariadenie (ES) č. 1560/2003	Toto nariadenie
článok 11 ods. 1	—
článok 13 ods. 1	článok 17 ods. 2 prvý pododsek
článok 13 ods. 2	článok 17 ods. 2 druhý pododsek
článok 13 ods. 3	článok 17 ods. 2 tretí pododsek
článok 13 ods. 4	článok 17 ods. 2 prvý pododsek
článok 14	článok 37
článok 17 ods. 1	články 9 a 10, článok 17 ods. 2 prvý pododsek
článok 17 ods. 2	článok 34 ods. 3

VYHLÁSENIE RADY, EURÓPSKEHO PARLAMENTU A KOMISIE

Rada a Európsky parlament vyzývajú Komisiu, aby – bez toho, aby bolo dotknuté jej právo iniciatívy – zvažila revíziu článku 8 ods. 4 prepracovaného znenia dublinského nariadenia, keď Súdny dvor rozhodne vo veci C-648/11 MA a i./Secretary of State for the Home Department, najneskôr však keď uplynú lehoty stanovené v článku 46 dublinského nariadenia. Európsky parlament a Rada potom vykonajú svoje legislatívne právomoci, pričom zohľadnia najlepší záujem dieťaťa.

Komisia v duchu kompromisu a s cieľom zaistiť bezodkladné prijatie návrhu akceptuje, že túto výzvu zvaží, pričom má za to, že táto výzva sa vzťahuje iba na dané konkrétne okolnosti a nevytvára precedens.
